

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 125

39e jaargang

23 mei 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EG) nr. 894/96 van de Raad van 29 april 1996 tot wijziging, betreffende sancties, van Verordening (EEG) nr. 805/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees 1

- ★ Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG 3

- ★ Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in produkten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG 10

- ★ Richtlijn 96/24/EG van de Raad van 29 april 1996 tot wijziging van Richtlijn 79/373/EEG betreffende de handel in mengvoeders 33

- ★ Richtlijn 96/25/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verkeer van voedermiddelen, tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG en 93/74/EEG, en tot intrekking van Richtlijn 77/101/EEG 35

2

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 894/96 VAN DE RAAD

van 29 april 1996

tot wijziging, betreffende sancties, van Verordening (EEG) nr. 805/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Overwegende dat het Europees Parlement zich verschillende keren voor zowel de handhaving van het volledige verbod op het gebruik van groeibevorderaars in de veehouderij als voor de versterking van het toezicht, de controles en de sancties met betrekking tot dit verbod heeft uitgesproken;

Overwegende dat de toediening van stoffen of produkten — in het bijzonder van stoffen met hormonale werking — die krachtens de voor de veterinaire sector relevante communautaire wetgeving niet toegestaan zijn, een ernstig risico voor de gezondheid van de mens inhoudt; dat de ervaring leert dat, aangezien het gebruik van die stoffen de goede naam van de produkten van runderen in diskrediet brengt bij de consument, ook het evenwicht van de rundvleesmarkt daardoor kan worden verstoord; dat het illegaal gebruik van dergelijke stoffen, gezien het effect ervan op de vleesopbrengst, de betrokken producenten bovendien economische voordelen kan bieden die marktverstoring kunnen werken; dat uit een grondig onderzoek van de huidige situatie is gebleken dat de maatregelen die tot dusver tegen het gebruik van genoemde stoffen zijn getroffen, ontoereikend zijn om de desbetreffende regelgeving te doen naleven; dat bijgevolg vooral de sancties moeten worden verzawaard;

Overwegende dat iedere producent de volledige verantwoordelijkheid ervoor op zich moet nemen dat de bedoelde stoffen of produkten niet op illegale wijze worden toegediend aan de dieren die hij op zijn bedrijf houdt; dat, om de betekenis van die verantwoordelijkheid nog beter te benadrukken, het dienstig is dat een producent — indien blijkt dat aan een van zijn runderen verboden stoffen zijn toegediend, dan wel toegestane produkten of stoffen illegaal zijn toegediend — een jaar lang wordt uitgesloten van alle premies en/of compenserende vergoedingen voor zijn runderen; dat de uitsluitingsperiode in geval van recidive tot vijf jaar kan worden verlengd; dat, om het nuttig effect van deze sancties niet te ondergraven, zij ook moeten worden toegepast wanneer er niet toegestane produkten of stoffen, of illegaal voor handen zijnde toegestane produkten of stoffen op het bedrijf worden aangetroffen dan wel wanneer de producent veterinaire controles belemmert;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 805/68⁽⁴⁾ derhalve dient te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 4 j van Verordening (EEG) nr. 805/68 wordt vervangen door:

„Artikel 4 j

1. Wanneer bij een dier dat behoort tot het rundveebeslag van een producent, met toepassing van de relevante bepalingen van de Richtlijnen 85/358/EEG, 86/469/EEG en 96/23/EG(*) residuen worden aangetroffen van stoffen die ingevolge de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG, 88/299/EEG en 96/22/EG(**)

(¹) PB nr. C 302 van 9. 11. 1993, blz. 25 en PB nr. C 222 van 10. 8. 1994, blz. 17.

(²) PB nr. C 128 van 8. 5. 1994, blz. 101.

(³) PB nr. C 52 van 19. 2. 1994, blz. 30.

(⁴) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2417/95 van de Commissie (PB nr. L 248 van 14. 10. 1995, blz. 39).

verboden zijn of residuen van stoffen die ingevolge bedoelde besluiten toegestaan zijn maar op illegale wijze gebruikt zijn, dan wel wanneer een niet toegestane stof of een niet toegestaan produkt, of een ingevolge de richtlijnen inzake de verbodsbesluiten toegestane stof of toegestaan produkt die/dat evenwel illegaal voorhanden is in welke vorm ook op het bedrijf van die producent wordt aangetroffen, wordt deze voor het kalenderjaar waarin een en ander is vastgesteld, uitgesloten van de bedragen waarin de bepalingen van deze afdeling voorzien, alsmede van de compenserende vergoedingen voor runderen als bedoeld in titel VI van Verordening (EEG) nr. 2328/91.

In geval van recidive kan de uitsluitingsperiode naar gelang van de ernst van de overtreding verlengd worden tot vijf jaar, te rekenen vanaf het jaar waarin de recidive is geconstateerd.

2. Wanneer de eigenaar of houder van de dieren zich verzet tegen de uitvoering van de inspecties en monsternemingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de nationale programma's inzake toezicht op residuen, alsmede tegen de onderzoeken en controles die verricht worden ingevolge de in lid 1 bedoelde „controle-richtlijnen”, gelden de in lid 1 bedoelde sancties.

3. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel volgens de procedure van artikel 27 vast.

(*) Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in produkten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB nr. L 125 van 23. 5. 1996, blz. 10).

(**) Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB nr. L 125 van 23. 5. 1996, blz. 3).”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1996.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
W. LUCHETTI

RICHTLIJN 96/22/EG VAN DE RAAD

van 29 april 1996

betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat bij Richtlijn 81/602/EEG van de Raad⁽⁴⁾ bepaalde stoffen met hormonale werking en stoffen met thyreostatische werking en bij Richtlijn 88/146/EEG⁽⁵⁾ het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij zijn verboden, waarbij evenwel bepaalde afwijkingen werden toegelaten;
- (2) Overwegende dat bij Richtlijn 88/299/EEG⁽⁶⁾ is bepaald onder welke voorwaarden mag worden afgeweken van het verbod op het handelsverkeer van bepaalde, in artikel 7 van Richtlijn 88/146/EEG omschreven categorieën dieren en van vlees daarvan;
- (3) Overwegende dat bepaalde stoffen met thyreostatische, respectievelijk oestrogene, androgene of gestagene werking voor de consument schadelijk kunnen zijn wegens de residuen ervan in het vlees of in andere levensmiddelen van dierlijke oorsprong; dat deze stoffen tevens afbreuk kunnen doen aan de kwaliteit van levensmiddelen van dierlijke oorsprong;
- (4) Overwegende dat nieuwe stoffen met anabole werking, bij voorbeeld β -agonisten, in de veehouderij onwettig worden gebruikt om de groei en de produktiviteit van de dieren te bevorderen;
- (5) Overwegende dat uit het onderzoek dat de Commissie in de periode 1990 tot en met 1992 in de

Lid-Staten heeft verricht, blijkt dat in veehouderijkringen grote hoeveelheden β -agonisten beschikbaar zijn, hetgeen het illegale gebruik ervan in de hand werkt;

- (6) Overwegende dat oneigenlijk gebruik van β -agonisten de menselijke gezondheid ernstig in gevaar kan brengen; dat, in het belang van de consument, het houden, het toedienen aan dieren en het daartoe in de handel brengen van β -agonisten moeten worden verboden; dat voorts het houden, het toedienen aan dieren van welke soort dan ook en het in de handel brengen van stilbenen en stoffen met thyreostatische werking moeten worden verboden en dat voorts het gebruik van de andere stoffen dient te worden gereguleerd;
- (7) Overwegende dat evenwel kan worden toegestaan dat geneesmiddelen op basis van β -agonisten voor volledig omschreven therapeutische doeleinden worden toegediend aan bepaalde categorieën runderen, paardachtigen en gezelschapsdieren;
- (8) Overwegende voorts dat alle consumenten zich onder dezelfde voorwaarden van vlees en van uit vlees bereide levensmiddelen moeten kunnen voorzien, waarbij de hun geboden produkten tegelijkertijd optimaal aan hun wensen en verwachtingen voldoen; dat dit, gelet op de bij de consumenten bestaande gevoeligheden, de afzetmogelijkheden voor deze produkten alleen maar ten goede kan komen;
- (9) Overwegende dat het gebruik van stoffen met hormonale werking voor mestdoeleinden verboden moet blijven; dat in de gevallen waarin bepaalde stoffen toch voor therapeutische of zoötechnische doeleinden mogen worden toegediend, een strikte controle vereist is om elke vorm van oneigenlijk gebruik te voorkomen;
- (10) Overwegende dat de wachttijden op communautair niveau nog niet zijn geharmoniseerd en dat er belangrijke verschillen bestaan tussen de verschillende Lid-Staten, met name voor toegestane geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die hormonale stoffen of β -agonisten bevatten; dat daarom met het oog op een dergelijke harmonisatie maximum wachttijden voor deze geneesmiddelen moeten worden vastgesteld;
- (11) Overwegende voorts dat aldus voor therapeutische of zoötechnische doeleinden behandelde levende dieren en vlees daarvan in beginsel niet in het

(1) PB nr. C 302 van 9. 11. 1993, blz. 8 en PB nr. C 222 van 10. 8. 1994, blz. 16.

(2) PB nr. C 128 van 9. 5. 1994, blz. 107.

(3) PB nr. C 52 van 19. 2. 1994, blz. 30.

(4) PB nr. L 222 van 7. 8. 1981, blz. 32. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 85/358/EEG (PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46).

(5) PB nr. L 70 van 16. 3. 1988, blz. 16. Richtlijn gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

(6) PB nr. L 128 van 21. 5. 1988, blz. 36.

handelsverkeer mogen worden gebracht, aangezien anders de doeltreffendheid van de controle van de gehele regeling in gevaar wordt gebracht; dat echter ten aanzien van het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van voor fokdoeleinden bestemde dieren en van voor de fokkerij afgeschreven fokdieren onder bepaalde voorwaarden van dit verbod kan worden afgeweken;

- (12) Overwegende dat deze afwijkende regelingen mogen worden toegestaan wanneer toereikende garanties worden geboden om verstoringen van het handelsverkeer te voorkomen; dat deze garanties betrekking moeten hebben op de produkten die mogen worden gebruikt, alsmede op de gebruiksvoorschriften en de controle op de naleving daarvan, met name de naleving van de nodige wachttijd;
- (13) Overwegende dat een doeltreffende controle op de toepassing van de uit deze richtlijn voortvloeiende bepalingen dient te worden gewaarborgd;
- (14) Overwegende dat de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG dienen te worden ingetrokken;
- (15) Overwegende dat, om in alle Lid-Statens het illegale gebruik van groeibevorderaars en produktiviteitsverhogende middelen in de veehouderij doeltreffend te kunnen bestrijden, de te voeren actie op communautair niveau dient te worden georganiseerd;
- (16) Overwegende dat het Europees Parlement op 18 januari 1996 de Commissie en de Raad heeft verzocht zich tegen de invoer van met hormonen behandeld vlees in de Gemeenschap te blijven inzetten; dat het de wens heeft uitgesproken dat het volledige verbod op het gebruik van groeibevorderaars in de veehouderij gehandhaafd blijft; dat het daartoe de Raad heeft verzocht het voorstel van de Commissie waarover het Europees Parlement op 19 april 1994 advies heeft uitgebracht, onverwijld aan te nemen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor deze richtlijn gelden de in de Richtlijnen 64/433/EEG⁽¹⁾, 71/118/EEG⁽²⁾, 77/99/EEG⁽³⁾ en 91/495/EEG⁽⁴⁾ vervatte definities van vlees en vleesprodukten, de

- (¹) PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG (PB nr. L 243 van 11. 10. 1995, blz. 7).
- (²) PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.
- (³) PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/68/EG (PB nr. L 332 van 30. 12. 1995, blz. 10).
- (⁴) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

in Richtlijn 91/493/EEG⁽⁵⁾ vervatte definities van aquacultuurprodukten en de definities van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in de zin van de Richtlijnen 81/851/EEG⁽⁶⁾ en 81/852/EEG⁽⁷⁾.

2. Voorts wordt verstaan onder:

- a) „landbouwhuisdieren”: als huisdier gehouden runderen, varkens, schapen, geiten, eenhoevigen, pluimvee en tamme konijnen, alsook wilde dieren van genoemde soorten en wilde herkauwers, voor zover zij op een bedrijf worden gehouden;
- b) „therapeutische behandeling”: de individuele toediening aan landbouwhuisdieren krachtens artikel 4 van een stof waarvan het gebruik is toegestaan ter behandeling van een door een dierenarts, na onderzoek van het dier, geconstateerde fertiliteitsstoornis — met inbegrip van de onderbreking van een ongewenste dracht — en, voor wat β -agonisten betreft, voor de behandeling van tocolyse bij vrouwelijke runderen tijdens het kalven, en ademhalingsstoornissen en tocolyse bij voor andere doeleinden dan de vleesproductie gefokte paardachtigen;
- c) „zoötechnische behandeling”: de toediening:
- i) op individuele basis, aan landbouwhuisdieren, van een stof waarvan het gebruik krachtens artikel 5 van deze richtlijn is toegestaan, om, na onderzoek van het dier door een dierenarts of overeenkomstig artikel 5, tweede alinea, onder diens verantwoordelijkheid, de bronst te synchroniseren, en donor- en receptordieren op een embryotransplantatie voor te bereiden;
- ii) aan aquacultuurdieren, en wel aan een groep kweekdieren, met het oog op geslachtsverandering op voorschrift van een dierenarts en onder diens verantwoordelijkheid;
- d) „illegale behandeling”: het gebruik van niet-toegestane stoffen of produkten of het gebruik van bij de communautaire wetgeving toegestane stoffen of produkten voor andere doeleinden of onder andere voorwaarden dan die welke in de communautaire wetgeving zijn vastgesteld.

Artikel 2

De Lid-Statens zien erop toe dat het verboden wordt:

- a) stilbenen, stilbeenderivaten, zouten en esters daarvan en stoffen met thyreostatische werking in de handel te brengen om deze aan dieren, van welke soort dan ook, toe te dienen;
- b) β -agonisten in de handel te brengen om deze voor andere doeleinden dan die genoemd in artikel 4,

(⁵) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/71/EG (PB nr. L 332 van 30. 12. 1995, blz. 40).

(⁶) PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/40/EEG (PB nr. L 214 van 24. 8. 1993, blz. 31).

(⁷) PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 16. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/40/EEG (PB nr. L 214 van 24. 8. 1993, blz. 31).

punt 2, toe te dienen aan dieren, indien het vlees en de produkten van deze dieren bestemd zijn voor menselijke consumptie.

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat het volgende wordt verboden:

- a) het op enigerlei wijze toedienen van stoffen met thyreostatische, oestrogene, androgene of gestagene werking en van β -agonisten aan landbouwhuisdieren en aan aquacultuurdieren;
- b) het houden — behalve onder officiële controle — van de onder a) bedoelde dieren op een bedrijf, het in de handel brengen of slachten voor consumptie van landbouwhuisdieren of aquacultuurdieren die sporen vertonen van de onder a) genoemde stoffen of waarin de aanwezigheid van dergelijke stoffen is vastgesteld, behalve wanneer kan worden aangetoond dat de betrokken dieren overeenkomstig artikel 4 of artikel 5 zijn behandeld;
- c) het in de handel brengen voor consumptie van aquacultuurdieren waaraan de onder a) bedoelde stoffen zijn toegediend, alsmede van verwerkte produkten die afkomstig zijn van deze dieren;
- d) het in de handel brengen van vlees van onder b) bedoelde dieren;
- e) het verwerken van onder d) bedoeld vlees.

Artikel 4

In afwijking van de artikelen 2 en 3 kunnen de Lid-Staten het volgende toestaan:

1. toediening, voor therapeutische doeleinden, aan landbouwhuisdieren van 17β -oestradiol, testosteron en progesteron, en van derivaten daarvan die bij hydrolyse na resorptie op de toedieningsplaats gemakkelijk weer de stamverbinding opleveren. Geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die voor therapeutische doeleinden worden toegediend moeten voldoen aan de voorwaarden voor het in de handel brengen zoals vastgesteld bij Richtlijn 81/851/EEG en mogen slechts door een dierenarts door middel van een injectie of — voor de behandeling van stoornissen aan de eierstokken — door middel van spiraaltjes en in geen geval door middel van implantaten aan duidelijk geïdentificeerde landbouwhuisdieren worden toegediend. De verantwoordelijke dierenarts registreert de behandeling van de geïdentificeerde dieren. Hij noteert in een register, dat het register kan zijn dat in Richtlijn 81/851/EEG wordt voorgeschreven, ten minste de volgende gegevens:
 - aard van de behandeling,
 - aard van de toegestane produkten,
 - datum van de behandeling,
 - identiteit van de behandelde dieren.

Desgevraagd moet dit register de bevoegde autoriteit ter beschikking worden gesteld;

2. toediening voor therapeutische doeleinden van toegestane geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik:
 - i) die allyltrenbolon bevatten voor orale toediening of van β -agonisten aan paardachtigen en gezelschapsdieren, voor zover deze middelen overeenkomstig de specificaties van de fabrikant worden gebruikt;
 - ii) van β -agonisten in de vorm van een injectie van β -agonisten voor de behandeling van tocolyse bij vrouwelijke runderen tijdens het kalven.

Deze stoffen moeten door een dierenarts of — indien het gaat om de onder punt i) bedoelde diergeneesmiddelen — onder diens rechtstreekse verantwoordelijkheid worden toegediend. De verantwoordelijke dierenarts moet de behandeling registreren, met vermelding van ten minste de in punt 1 bedoelde gegevens;

Het is het bedrijfshoofd verboden diergeneesmiddelen te houden die β -agonisten bevatten die gebruikt kunnen worden voor de opwekking van tocolyse bij vrouwelijke runderen.

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea is therapeutische behandeling van gebruiksdieren, met inbegrip van voor de fokkerij afgeschreven fokdieren, verboden.

Artikel 5

In afwijking van artikel 3, onder a), en onverminderd artikel 2, kunnen de Lid-Staten toestaan dat — voor zoötechnische doeleinden — aan landbouwhuisdieren geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik met oestrogene, androgene of gestagene werking worden toegediend, die overeenkomstig de Richtlijnen 81/851/EEG en 81/852/EEG zijn toegestaan. Deze geneesmiddelen moeten door een dierenarts aan duidelijk geïdentificeerde dieren worden toegediend en de behandeling wordt door de verantwoordelijke dierenarts overeenkomstig artikel 4, punt 1, geregistreerd.

De Lid-Staten kunnen echter toestaan dat de bronstsynchonisatie en de voorbereiding van donor- en receptor-dieren op een embryotransplantatie niet door de dierenarts zelf, maar onder diens verantwoordelijkheid plaatsvinden.

Voor wat aquacultuurdieren betreft kunnen de jonge vissen met het oog op geslachtsverandering gedurende de eerste drie maanden worden behandeld met geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik met androgene werking, die overeenkomstig de Richtlijnen 81/851/EEG en 81/852/EEG zijn toegestaan.

In de in het onderhavige artikel bedoelde gevallen geeft de dierenarts een eenmalig voorschrift met vermelding van de beoogde behandeling en van de benodigde hoeveelheid van het produkt, waarbij hij de voorgeschreven produkten registreert.

Bij gebruiksdieren, met inbegrip van voor de fokkerij afgeschreven fokdieren tijdens de vetmestingsperiode,

mag evenwel geen zoötechnische behandeling worden toegepast.

Artikel 6

1. Producten met hormonale werking en β -agonisten die conform het bepaalde in de artikelen 4 en 5 aan landbouwhuisdieren mogen worden toegediend, moeten aan de eisen van de Richtlijnen 81/851/EEG en 81/852/EEG voldoen.

2. Overeenkomstig lid 1 mogen echter niet worden toegestaan:

a) de volgende hormonale producten:

- i) producten met depotwerking;
- ii) producten waarvan de wachttijd meer dan 15 dagen na de beëindiging van de behandeling bedraagt;
- iii) producten
 - waarvoor vergunning is verleend uit hoofde van voorschriften die bestonden vóór de wijziging die bij Verordening (EEG) nr. 2309/93⁽¹⁾ is aangebracht;
 - waarvan de gebruiksvoorwaarden niet bekend zijn;
 - waarvoor reagentia of het nodige materiaal voor analysemethoden waarmee de aanwezigheid van residuen boven de toegestane maxima kan worden aangetoond, niet voorhanden zijn;

b) geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die β -agonisten bevatten waarvan de wachttijd meer dan 28 dagen na de beëindiging van de behandeling bedraagt.

Artikel 7

1. Met het oog op het handelsverkeer kunnen de Lid-Staten toestemming verlenen voor het in de handel brengen van voor fokdoeleinden bestemde dieren of van voor de fokkerij afgeschreven fokdieren die in de periode waarin zij als fokdier werden gebruikt, een van de in artikelen 4 en 5 bedoelde behandelingen hebben ondergaan, alsmede voor het gebruik van het communautaire stempel op vlees van deze dieren, indien aan de in de artikelen 4 en 5 vervatte voorwaarden is voldaan en indien de minimale wachttijden in artikel 6, lid 2, onder respectievelijk a), ii), of b), of de in de toestemming voor het in de handel brengen genoemde wachttijden in acht zijn genomen.

Handelsverkeer in waardevolle paarden, met name renpaarden, springpaarden, circuspaarden, voor dekdoeleinden of voor tentoonstellingen bestemde paarden, met inbegrip van de geregistreerde paardachtigen waaraan voor de in artikel 4 aangegeven doeleinden geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik zijn toegediend die allyltrenbolon of β -agonisten bevatten, mag plaatsvinden nog vóórdat de wachttijd is verstreken, mits aan de toedieningsvoorwaarden is voldaan en op het certificaat of het paspoort waarvan deze dienen vergezeld gaan, aard en datum van de behandeling worden vermeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 214 van 24. 8. 1993, blz. 1.

2. Vlees of producten van dieren waaraan overeenkomstig de afwijkende bepalingen van deze richtlijn stoffen met oestrogene, androgene of gestagene werking of β -agonisten zijn toegediend, mogen slechts met het oog op menselijke consumptie in de handel worden gebracht indien deze dieren zijn behandeld met geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die voldoen aan de eisen van artikel 6 en voor zover de vastgestelde wachttijd vóór het slachten van de dieren in acht is genomen.

Artikel 8

De Lid-Staten zien erop toe dat:

1. het houden van de in artikel 2 en in artikel 3, onder a), genoemde stoffen beperkt blijft tot de personen die volgens de nationale wetgeving overeenkomstig artikel 1 van Richtlijn 90/676/EEG⁽²⁾ daartoe gemachtigd zijn in de stadia van invoer, bereiding, opslag, distributie, verkoop of gebruik van die stoffen;
2. naast de controles als bedoeld in de richtlijnen inzake het in de handel brengen van de verschillende betrokken producten, de in artikel 11 van Richtlijn 96/23/EG⁽³⁾ bedoelde officiële controles door de bevoegde nationale autoriteiten zonder voorafgaand bericht worden uitgevoerd voor het controleren van:
 - a) het houden of de aanwezigheid van overeenkomstig artikel 2 verboden stoffen of producten die bestemd zouden zijn voor toediening aan dieren met het oog op de vetmesting daarvan;
 - b) de illegale behandeling van dieren;
 - c) het niet-nakomen van de wachttijden als bedoeld in artikel 6;
 - d) het niet-nakomen van de beperkingen die in de artikelen 4 en 5 worden gesteld aan het gebruik van bepaalde stoffen of producten;
3. de opsporing
 - a) van de aanwezigheid van de in punt 1 bedoelde stoffen in dieren en in het drinkwater voor dieren, alsmede op alle plaatsen waar dieren worden opgefokt of gehouden;
 - b) van de aanwezigheid van residuen van bovengenoemde stoffen in levende dieren, in de excreta en lichaamsvochten daarvan, alsmede in weefsel en dierlijke producten,

wordt uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen III en IV bij Richtlijn 96/23/EG;
4. wanneer bij de in punt 2 en 3 bedoelde controles blijkt dat:
 - a) er stoffen of producten aanwezig zijn waarvan het gebruik of het houden verboden is of er residuen aanwezig zijn van stoffen die in het kader van een illegale behandeling zijn toegediend, beslag wordt

⁽²⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 15.

⁽³⁾ Zie bladzijde 10 van dit Publikatieblad.

gelegd op deze stoffen of produkten, terwijl de eventueel behandelde dieren of het vlees daarvan onder officiële controle moeten worden geplaatst totdat de nodige sancties zijn getroffen;

- b) de eisen zoals genoemd in punt 2, onder b) en c), niet zijn nageleefd, de bevoegde autoriteit passende maatregelen treft in het licht van de ernst van de geconstateerde inbreuk.

Artikel 9

Onverminderd Richtlijn 81/851/EEG houden ondernemingen die stoffen met thyreostatische, oestrogene, androgene of gestagene werking, dan wel β -agonisten kopen of produceren, ondernemingen die deze stoffen op welke grond van ook mogen verhandelen, en ondernemingen die op basis van deze stoffen bereide farmaceutische produkten en geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik kopen of produceren, een register bij waarin chronologisch aantekening wordt gehouden van de vervaardigde, respectievelijk aangekochte hoeveelheden, en van de hoeveelheden die voor de vervaardiging van farmaceutische produkten en geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik zijn overgedragen of gebruikt; tevens dienen zij te registreren aan wie zij deze hoeveelheden hebben overgedragen of van wie zij deze hebben gekocht.

Bovengenoemde gegevens moeten de bevoegde autoriteit desgevraagd ter beschikking worden gesteld; in het geval van geautomatiseerde bestanden geschiedt dit in gedrukte vorm.

Artikel 10

Wanneer bij de controles in een Lid-Staat blijkt dat in het land van oorsprong van de dieren of van de produkten niet is voldaan aan de eisen van deze richtlijn, beroept de bevoegde autoriteit van die Lid-Staat zich op de bepalingen van Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving⁽¹⁾.

Artikel 11

1. Op geen van de bij communautaire wetgeving vastgestelde lijsten van landen waaruit de Lid-Staten landhuisdieren of aquacultuurdieren of van dergelijke dieren verkregen vlees of produkten mogen invoeren, mogen derde landen voorkomen waar het op de markt brengen en het toedienen van stilbenen, stilbeenderivaten, zouten of esters daarvan alsmede stoffen met thyreostatische werking om deze stoffen aan dieren van welke soort ook toe te dienen, wettelijk is toegestaan.

2. De Lid-Staten zien er tevens op toe dat de invoer uit op een van de in lid 1 bedoelde lijsten vermelde derde landen wordt verboden,

- a) van landbouwhuisdieren of aquacultuurdieren
- i) waaraan op enigerlei wijze de in artikel 2, eerste streepje, bedoelde produkten of stoffen zijn toegevoerd;
 - ii) waaraan de in artikel 3, onder a), bedoelde stoffen of produkten zijn toegevoerd, behalve indien hierbij de bepalingen en eisen van de artikelen 4, 5 en 7 zijn nagekomen en indien de in de internationale aanbevelingen toegestane wachttijden in acht worden genomen;
- b) van vlees of produkten die zijn verkregen uit dieren waarvan de invoer overeenkomstig punt a) is verboden.

3. Voor fokdoeleinden bestemde dieren en voor de fokkerij afgeschreven fokdieren, alsmede vlees daarvan, van herkomst uit derde landen, mogen evenwel worden ingevoerd voor zover die dieren, respectievelijk het vlees daarvan, beantwoorden, respectievelijk beantwoordt aan garanties die ten minste gelijkwaardig zijn aan de bij de onderhavige richtlijn vastgestelde garanties en die in het kader van de procedure van artikel 33 van Richtlijn 96/23/EG, ter toepassing van hoofdstuk V van laatstgenoemde richtlijn zijn vastgesteld.

4. Controles bij de invoer uit derde landen geschieden overeenkomstig artikel 4, lid 2, onder c), van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht⁽²⁾ en overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht⁽³⁾.

Artikel 12

De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid op voorstel van de Commissie overgangsmatregelen vaststellen die nodig zijn voor het instellen van de regeling waarin deze richtlijn voorziet.

Artikel 13

1. De Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG worden met ingang van 1 juli 1997 ingetrokken.

2. Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en moeten worden gelezen volgens de in de bijlage voorkomende concordantietabel.

Artikel 14

1. De Lid-Staten doen de nodig wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, met eventuele sancties, in werking

⁽²⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/157/EG van de Commissie (PB nr. L 103 van 6. 5. 1995, blz. 40).

⁽³⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/52/EG (PB nr. L 265 van 8. 11. 1995, blz. 16).

⁽¹⁾ PB nr. L 351 van 2. 12. 1989, blz. 34.

treden om uiterlijk op 1 juli 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. In afwachting van de tenuitvoerlegging van de bepalingen van deze richtlijn betreffende de β -agonisten, blij-

ven de nationale voorschriften ter zake gelden, met inachtneming van de algemene Verdragsbepalingen.

Artikel 15

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
W. LUCHETTI

BIJLAGE

Concordantietabel

Onderhavige richtlijn	Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG
Artikel 1, lid 1	Artikel 1, lid 1 81/602/EEG Artikel 1, lid 1 88/146/EEG
Artikel 1, lid 2, onder a) en b)	Artikel 1, lid 2 81/602/EEG Artikel 1, lid 2 88/146/EEG Artikel 2, lid 1, onder b) 88/299/EEG
Artikel 2, onder a)	Artikel 3 81/602/EEG
Artikel 2, onder b)	—
Artikel 3	Artikel 2 81/602/EEG
Artikel 4, lid 1	Artikel 4 81/602/EEG Artikel 2 en artikel 3, onder b) 88/146/EEG Artikel 2, lid 1, onder a), en artikel 2, punt 4 88/299/EEG
Artikel 4, lid 2	—
Artikel 5	Artikel 4 81/602/EEG Artikel 2, lid 1, onder b), en artikel 2, punt 4 88/299/EEG
Artikel 6	Artikel 2, lid 3 88/299/EEG
Artikel 7, lid 1	Artikel 7 88/146/EEG Artikel 2 en artikel 3 88/299/EEG
Artikel 7, lid 2	Artikel 4 88/299/EEG
Artikel 8	Artikel 7 81/602/EEG
Artikel 9	Artikel 4 88/146/EEG
Artikel 10	—
Artikel 11, lid 1	—
Artikel 11, lid 2	Artikel 6, leden 1 en 2 88/146/EEG
Artikel 11, lid 3	Artikel 5 88/299/EEG
Artikel 11, lid 4	Artikel 6, lid 7 88/146/EEG
Artikel 12	—
Artikel 13	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Bijlage	—

RICHTLIJN 96/23/EG VAN DE RAAD

van 29 april 1996

inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in produkten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat de Raad bij Richtlijn 96/22/EG⁽⁴⁾ heeft besloten het verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale en thyreostatische werking te handhaven en het uit te breiden tot β -agonisten met anabole werking;
- (2) Overwegende dat het Europees Parlement er op 9 maart 1995 met name aan heeft herinnerd dat de Gemeenschap dringend behoefte heeft aan een doeltreffend en eenvormig controlesysteem en de Lid-Staten heeft verzocht het toezicht en de controle op het gebruik van illegale stoffen in vlees te versterken;
- (3) Overwegende dat de Raad bij Richtlijn 85/358/EEG⁽⁵⁾ bepaalde voorschriften heeft vastgesteld voor de opsporing van en de controle op stoffen met hormonale en stoffen met thyreostatische werking; dat deze voorschriften moeten worden uitgebreid tot andere stoffen die in de veehouderij voor de bevordering van de groei en de produktiviteit van de dieren of voor therapeutische doeleinden worden gebruikt en die in verband met de residuen daarvan voor de consument gevaarlijk kunnen blijken;
- (4) Overwegende dat de Raad bij Richtlijn 86/469/EEG⁽⁶⁾ bepaalde voorschriften heeft vastgesteld voor het toezicht op een zeker aantal residuen van stoffen met farmacologische werking of in het

natuurlijk milieu aanwezige contaminanten bij landbouwhuisdieren en in vers vlees van dergelijke dieren; dat dit toezicht dient te worden uitgebreid tot andere diersoorten en tot alle, voor menselijke consumptie bestemde dierlijke produkten;

- (5) Overwegende dat in de bijlagen bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁽⁷⁾ maximumwaarden zijn vastgesteld voor bepaalde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik;
- (6) Overwegende dat de communautaire wetgeving inzake de controles op residuen in vlees onvoldoende duidelijk is en bijgevolg in de Lid-Staten op verschillende wijze wordt geïnterpreteerd;
- (7) Overwegende dat de controles door en in de Lid-Staten moeten worden versterkt;
- (8) Overwegende dat in de toekomst de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit en voor de onschadelijkheid van het voor menselijke consumptie aangeboden vlees meer moet worden gelegd bij de producenten en bij al wie verder in de sector veehouderij een rol vervult;
- (9) Overwegende dat in de specifieke sectoriële regelgeving specifieke sancties moeten worden opgenomen ten aanzien van veehouders die de communautaire wetgeving, met name die betreffende het verbod op het gebruik in de veehouderij van bepaalde stoffen met hormonale of met anabole werking, niet in acht nemen;
- (10) Overwegende dat de Lid-Staten, krachtens artikel 4 van Richtlijn 71/118/EEG⁽⁸⁾, erop moeten toezien dat residuen worden opgespoord van stoffen met farmacologische werking en van derivaten daarvan, en van andere op vlees van pluimvee overdraagbare stoffen die de consumptie van vers vlees van pluimvee eventueel gevaarlijk of schadelijk voor de gezondheid van de mens kunnen maken;

⁽¹⁾ PB nr. C 302 van 9. 11. 1993, blz. 12 en PB nr. C 222 van 10. 8. 1994, blz. 17.

⁽²⁾ PB nr. C 128 van 9. 5. 1994, blz. 100.

⁽³⁾ PB nr. C 52 van 19. 2. 1994, blz. 30.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 3 van dit Publikatieblad.

⁽⁵⁾ PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁶⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁷⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 282/96 van de Commissie (PB nr. L 37 van 15. 2. 1996, blz. 12).

⁽⁸⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

- (11) Overwegende dat in Richtlijn 91/493/EEG⁽¹⁾ is bepaald dat de Lid-Staten voor de opsporing van in het aquatisch milieu aanwezige contaminanten een bewakingsprogramma moeten opstellen;
- (12) Overwegende dat in Richtlijn 92/46/EEG⁽²⁾ is bepaald dat de Lid-Staten de Commissie uiterlijk op 30 juni 1993 de nationale maatregelen moeten voorleggen die moeten worden getroffen om rauwe melk, warmtebehandelde melk en producten op basis van melk op residuen te onderzoeken; dat de op te sporen residuen die van groep A III en groep B II van bijlage I bij Richtlijn 86/469/EEG zijn;
- (13) Overwegende dat in Richtlijn 89/437/EEG⁽³⁾ is bepaald dat de Lid-Staten er zorg voor dragen dat in eiprodukten residuen worden opgespoord van, respectievelijk, stoffen met farmacologische en hormonale werking, antibiotica, bestrijdingsmiddelen, detergents en andere schadelijke stoffen of van stoffen die de organoleptische kenmerken ongunstig kunnen beïnvloeden of er eventueel toe kunnen leiden dat de consumptie van eiprodukten gevaarlijk of schadelijk is voor de gezondheid van de mens;
- (14) Overwegende dat in Richtlijn 92/45/EEG⁽⁴⁾ is bepaald dat de Lid-Staten hun plannen voor de opsporing van residuen moeten aanvullen, teneinde, voor zover nodig, vlees van vrij wild te onderwerpen aan de controles met het oog op de steekproefsgewijze opsporing van contaminanten in het milieu, en ook konijnen en gekweekt wild daaraan te onderwerpen;
- (15) Overwegende dat, om het illegale gebruik van groeibevorderaars en van produktiviteitverhogende middelen in de veehouderij in alle Lid-Staten doeltreffend te bestrijden, de te voeren actie op communautair niveau moet worden georganiseerd;
- (16) Overwegende dat de systemen van zelfcontrole die door de producentengroeperingen worden toegepast, een belangrijke rol kunnen spelen bij de strijd tegen het illegale gebruik van groeibevorderaars; dat het voor de consument van fundamenteel belang is dat die systemen voldoende waarborgen bieden voor wat betreft de afwezigheid van dergelijke stoffen of produkten en dat een algemene aanpak op Europees niveau onontbeerlijk is voor de instandhouding en bevordering van dergelijke systemen;
- (17) Overwegende dat de producentengroeperingen daartoe gesteund dienen te worden bij de ontwikkeling van systemen van zelfcontrole om te garanderen dat hun vlees vrij is van niet-toegestane stoffen of produkten;

- (18) Overwegende dat een zeker aantal bepalingen van de Richtlijnen 86/469/EEG en 85/358/EEG en van de Beschikkingen 89/187/EEG⁽⁵⁾ en 91/664/EEG⁽⁶⁾ moeten worden verduidelijkt om de controles op en de opsporing van residuen in de Gemeenschap doeltreffender te maken; dat het, om de vastgestelde controles onverwijld en uniform te kunnen toepassen, dienstig is de bestaande voorschriften en de daarin aangebrachte wijzigingen in één enkele tekst bijeen te brengen, waarbij de bovengenoemde richtlijnen en beschikkingen bijgevolg worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied en definities

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de controlemaatregelen vastgesteld met betrekking tot de in bijlage I bedoelde stoffen en groepen residuen.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 96/22/EG. Voorts wordt verstaan onder:

- „niet-toegestane stoffen of produkten”: stoffen of produkten die krachtens de communautaire wetgeving niet aan dieren mogen worden toegediend;
- „illegale behandeling”: gebruik van niet-toegestane stoffen of produkten, of het gebruik van krachtens de communautaire wetgeving toegestane stoffen of produkten voor andere doeleinden of onder andere voorwaarden dan die welke zijn omschreven in de communautaire wetgeving of — in voorkomend geval — de verschillende nationale wetgevingen;
- „residu”: residu van stoffen met farmacologische werking, van omzettingsprodukten daarvan, alsmede van andere stoffen die op dierlijke produkten kunnen worden overgedragen en schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van de mens;
- „bevoegde autoriteit”: de centrale autoriteit van een Lid-Staat die op veterinair gebied bevoegd is of elke autoriteit waaraan zij deze bevoegdheid heeft overgedragen;
- „officieel monster”: een monster dat door de bevoegde autoriteit is genomen en waarop, met het oog op de opsporing van residuen of stoffen bedoeld

(1) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/71/EG (PB nr. L 332 van 30. 12. 1995, blz. 40).

(2) PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

(3) PB nr. L 212 van 22. 7. 1989, blz. 87. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

(4) PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

(5) PB nr. L 66 van 10. 3. 1989, blz. 37.

(6) PB nr. L 368 van 31. 12. 1991, blz. 17.

- in bijlage I, zowel gegevens inzake de diersoort, de aard van het monster, de hoeveelheid en de wijze van monsterneming, als gegevens ter identificatie van het geslacht van het dier, alsmede van de oorsprong van het dier of het dierlijke produkt zijn vermeld;
- f) „erkend laboratorium”: een laboratorium dat door de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat is erkend voor het onderzoek van officiële monsters op de aanwezigheid van residuen;
- g) „dier”: elk dier van de in Richtlijn 90/425/EEG bedoelde soorten⁽¹⁾;
- h) „partij dieren”: een groep dieren van dezelfde soort en dezelfde leeftijdsklasse, die op hetzelfde bedrijf en gelijktijdig onder uniforme omstandigheden zijn gehouden;
- i) „ β -agonist”: β adrenoceptor agonist.

HOOFDSTUK II

Plannen voor het toezicht op de opsporing van residuen of stoffen

Artikel 3

Het toezicht op het productieproces van dieren en primaire produkten van dierlijke oorsprong met het oog op de opsporing van in bijlage I bedoelde residuen en stoffen bij levende dieren, in de excreta en biologische vloeistoffen daarvan, alsmede in weefsel, dierlijke produkten, diervoeders en drinkwater, moet worden uitgeoefend overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk.

Artikel 4

- De Lid-Staten belasten een openbare centrale dienst of organisatie met de coördinatie van de uitvoering van de in dit hoofdstuk voorgeschreven onderzoeken die op hun grondgebied worden verricht.
- De in lid 1 bedoelde dienst of organisatie krijgt de volgende taken:
 - het opstellen van het in artikel 5 bedoelde plan, aan de hand waarvan de bevoegde diensten de voorgeschreven onderzoeken kunnen uitvoeren;
 - het coördineren van de werkzaamheden van de centrale en de regionale diensten die zijn belast met het toezicht op de verschillende residuen. Deze coördinatie betreft ook alle diensten die meewerken aan de bestrijding van frauduleus gebruik van stoffen of produkten op de veehouderijbedrijven;
 - het verzamelen van alle gegevens die noodzakelijk zijn voor de evaluatie van de middelen die ten uitvoer zijn gelegd bij de uitvoering van de in dit hoofdstuk opgenomen maatregelen en van de daarbij verkregen resultaten;

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/65/EEG (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 54).

- d) het uiterlijk op 31 maart van elk jaar aan de Commissie mededelen van alle onder c) bedoelde gegevens en resultaten, met inbegrip van de resultaten van de uitgevoerde onderzoeken.

3. Dit artikel laat de meer specifieke regels op het gebied van de controle op diervoeders onverlet.

Artikel 5

1. De Lid-Staten leggen de Commissie uiterlijk op 30 juni 1997 een plan voor met de nationale maatregelen die tijdens het aanloopjaar ten uitvoer moeten worden gelegd, alsmede, later, de eventuele aanpassingen van de voorheen overeenkomstig artikel 8 goedgekeurde plannen, op basis van de ervaring tijdens het voorgaande jaar of de voorgaande jaren, zulks uiterlijk op 31 maart van het jaar waarop deze aanpassingen betrekking hebben.

2. Het in lid 1 bedoelde plan moet:

- voorzien in de opsporing van de groepen residuen of stoffen naar gelang van de diersoort, overeenkomstig bijlage II;
- met name aangeven welke maatregelen gelden voor de opsporing van de aanwezigheid van:
 - de onder a) bedoelde stoffen in de dieren, alsmede in het drinkwater van die dieren en op alle plaatsen waar die dieren worden opgefokt of gehouden;
 - residuen van de bovengenoemde stoffen in levende dieren en in de excreta en biologische vloeistoffen, alsmede in weefsels en produkten van dierlijke oorsprong, zoals vlees, melk, eieren en honing;
- de in de bijlagen III en IV vastgestelde voorschriften voor niveaus en frequentie van de monsternemingen in acht nemen.

Artikel 6

1. In het plan dienen de in bijlage IV vastgestelde niveaus en frequenties van de monsternemingen in acht te worden genomen. Op verzoek van een Lid-Staat kan de Commissie evenwel volgens de procedure van artikel 32 de in die bijlage vastgestelde minimumeisen inzake de controle aanpassen, op voorwaarde dat duidelijk vaststaat dat daardoor de algemene doeltreffendheid van het plan voor de betrokken Lid-Staat toeneemt en de mogelijkheden waarover de Lid-Staat beschikt ter identificatie van de residuen of van de gevallen waarin illegale behandeling met de in bijlage I genoemde stoffen heeft plaatsgevonden, niet geringer worden.

2. Het heronderzoek van de overeenkomstig bijlage II op te sporen groepen residuen, alsmede de vaststelling van de nog niet in bijlage IV opgenomen niveaus en frequenties van de monsternemingen voor de in artikel 3 genoemde dieren en produkten, geschiedt volgens de procedure van artikel 33 en voor het eerst binnen 18 maanden na de aanneming van deze richtlijn. Daarbij wordt rekening gehouden met de ervaring die in het kader van de bestaande nationale maatregelen is opge-

daan, alsmede met de gegevens die aan de Commissie zijn medegedeeld op grond van de bestaande communautaire voorschriften waarbij de opsporing van residuen voor deze specifieke sectoren verplicht wordt gesteld.

Artikel 7

In het oorspronkelijk plan dient met de specifieke situaties in Lid-Staten rekening te worden gehouden en dient met name nadere informatie te worden verstrekt over:

- de wetgeving op het gebied van het gebruik van de in bijlage I genoemde stoffen, met name de bepalingen inzake verbod of toelating, distributie, in de handel brengen en toedieningsvoorschriften, voor zover die wetgeving nog niet geharmoniseerd is;
- de infrastructuur van de diensten (met name vermelding van de aard en de belangrijkheid van de diensten die aan de uitvoering van de plannen deelnemen);
- de lijst van erkende laboratoria, met vermelding van de capaciteit ervan wat het onderzoek van de monsters betreft;
- de nationaal vastgestelde maximumtoleranties voor toegestane stoffen, voor het geval er geen communautaire residutoleranties zijn vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2377/90 en Richtlijn 86/363/EEG⁽¹⁾;
- de lijst van op te sporen stoffen, de analysemethoden, alsmede de normen voor de interpretatie van de uitkomsten en, voor de in bijlage I bedoelde stoffen, het aantal te nemen monsters en de redenen waarom voor dat aantal is gekozen;
- het aantal te nemen officiële monsters op basis van het aantal in de voorafgaande jaren geslachte dieren van de betrokken soorten en met inachtneming van de in bijlage IV, vastgestelde niveaus en frequenties;
- de regels die worden gevolgd bij het verzamelen van de officiële monsters, in het bijzonder inzake de op die officiële monsters aan te brengen vermeldingen;
- de aard van de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde maatregelen met betrekking tot de dieren of de produkten waarin de aanwezigheid van residuen is vastgesteld.

Artikel 8

1. De Commissie onderzoekt of het overeenkomstig artikel 5, lid 1, ingediende oorspronkelijke plan met deze richtlijn in overeenstemming is. De Commissie kan de Lid-Staat verzoeken om het plan zodanig te wijzigen of aan te vullen dat het conform wordt.

⁽¹⁾ PB nr. L 221 van 7. 8. 1986, blz. 43. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/39/EG (PB nr. L 197 van 22. 8. 1995, blz. 29).

De Commissie legt het door haar conform bevonden plan volgens de procedure van artikel 33 ter goedkeuring voor.

Op verzoek van de betrokken Lid-Staat, of op eigen initiatief, en om rekening te houden met de ontwikkeling van de situatie in een bepaalde Lid-Staat of in een van de gebieden daarvan, alsmede met de resultaten van de in het kader van de artikelen 16 en 17 uitgevoerde nationale onderzoeken of de daarbij gedane constatering, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 32 besluiten een wijziging van of een aanvulling op een tevoren overeenkomstig lid 2 goedgekeurd plan goed te keuren.

2. De door de Lid-Staten meegedeelde jaarlijkse wijzigingen in het oorspronkelijk plan, met name naar aanleiding van de in artikel 4, lid 2, onder d), bedoelde mededeling van de resultaten, worden door de Commissie aan de andere Lid-Staten toegezonden, nadat zij door de Commissie conform het bepaalde in deze richtlijn zijn bevonden.

De Lid-Staten beschikken over tien werkdagen vanaf de ontvangst van deze wijzigingen om de Commissie hun eventuele opmerkingen kenbaar te maken.

Zonder opmerkingen van de Lid-Staten worden de wijzigingen van de plannen geacht te zijn aanvaard.

De Commissie stelt de Lid-Staten onverwijld in kennis van die aanvaarding.

Indien de Lid-Staten wel opmerkingen maken of indien de bijwerking door de Commissie niet-conform of onvoldoende wordt geacht, wordt het bijgewerkte plan door de Commissie voorgelegd aan het Permanent Veterinair Comité, dat uitspraak doet volgens de procedure van artikel 33.

Het bepaalde in de leden 3 en 4 geldt ook voor de bijgewerkte plannen.

3. Om de zes maanden stellen de Lid-Staten de Commissie en de overige Lid-Staten in het kader van het Permanent Veterinair Comité op de hoogte van de uitvoering van het overeenkomstig lid 2 goedgekeurde plan of van de ontwikkeling van de situatie. Indien nodig is het bepaalde in lid 4 van toepassing. Jaarlijks stellen zij de Commissie uiterlijk op 31 maart in kennis van de resultaten van het plan inzake de opsporing van residuen en stoffen, alsmede van de door hen getroffen controlemaatregelen.

De Lid-Staten maken het resultaat van de tenuitvoerlegging van de plannen openbaar.

De Commissie brengt de Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité op de hoogte van de ontwikkeling van de situatie in de verschillende gebieden van de Gemeenschap.

4. De Commissie brengt elk jaar, of telkens wanneer zij dat om redenen van volksgezondheid noodzakelijk acht, aan de Lid-Staten in het kader van het Permanent Veterinair Comité verslag uit over het resultaat van de

met name in lid 3 bedoelde controles en onderzoeken van:

- de uitvoering van de nationale plannen,
- de ontwikkeling van de situatie in de verschillende gebieden van de Gemeenschap.

5. De Commissie doet jaarlijks aan het Europees Parlement en de Raad een mededeling toekomen over de resultaten van de maatregelen die op regionaal, nationaal en communautair vlak ten uitvoer zijn gelegd, rekening houdend met het verslag en de opmerkingen van de Lid-Staten in dat verband.

HOOFDSTUK III

Zelfcontrole en medeverantwoordelijkheid van de marktdeelnemers

Artikel 9

A. De Lid-Staten zien erop toe dat:

1. alle bedrijven die landbouwhuisdieren op de markt brengen en iedere natuurlijke of rechtspersoon die deze dieren verhandelt, tevoren bij de bevoegde autoriteit geregistreerd worden en zich ertoe verbinden zich te houden aan de desbetreffende communautaire en nationale regelgeving en meer in het bijzonder aan het bepaalde in de artikelen 5 en 12 van Richtlijn 90/425/EEG;
2. de eigenaar of verantwoordelijke persoon van een inrichting voor eerste verwerking van primaire produkten van dierlijke oorsprong, met name via zelfcontrole, alle nodige maatregelen treft:
 - a) opdat, zowel bij rechtstreekse leveringen als bij leveringen via een tussenpersoon, alleen dieren worden aanvaard waarvoor de producent kan garanderen dat de wachttijden in acht zijn genomen;
 - b) om zich ervan te vergewissen dat de landbouwhuisdieren of de produkten die in de inrichting zijn binnengebracht,
 - i) geen residugehalten boven de toegestane maxima te zien geven;
 - ii) geen sporen van verboden stoffen of produkten vertonen;
3. a) door de in de punten 1 en 2 bedoelde producenten en verantwoordelijke personen alleen in de handel worden gebracht:
 - i) dieren waaraan geen niet-toegestane stoffen of produkten zijn toegediend of dieren die geen illegale behandeling in de zin van de onderhavige richtlijn hebben ondergaan;
 - ii) dieren waarvoor in het geval van toediening van toegestane stoffen of produkten

de daarvoor voorgeschreven wachttijd in acht is genomen;

- iii) produkten afkomstig van de onder i) en ii) bedoelde dieren;
 - b) wanneer een dier aan een inrichting voor eerste verwerking wordt aangeboden door een andere natuurlijke of rechtspersoon dan de producent, door eerstgenoemde aan de onder a) bedoelde verplichtingen wordt voldaan;
- B. Met het oog op de toepassing van deel A zien de Lid-Staten erop toe dat, onverminderd de naleving van de voorschriften van de richtlijnen inzake het in de handel brengen van de verschillende betrokken produkten:
- in hun wetgeving het beginsel wordt opgenomen dat de verschillende betrokken partners zelf kwaliteitstoezicht uitoefenen in de sector;
 - de in de algemene voorwaarden voor merken of labels op te nemen zelfcontrolemaatregelen worden uitgebreid.

Zij stellen de Commissie en de andere Lid-Staten desgevraagd op de hoogte van de hiertoe genomen maatregelen, met name de maatregelen in verband met de controle uit hoofde van deel A, punt 3, onder a), i) en ii).

Artikel 10

De Lid-Staten zien erop toe dat de bevoegdheden en de verantwoordelijkheid van de dierenarts die toezicht houdt op de veehouderijen, worden uitgebreid tot de controle op de fokomstandigheden en de behandelingen als bedoeld in deze richtlijn.

In dat verband vermeldt de dierenarts in een register dat op het bedrijf bewaard wordt, de datum en de aard van de voorgeschreven of uitgevoerde behandelingen, de identificatie van de behandelde dieren en de bijbehorende wachttijden.

De veehouder vermeldt in het register — dat het bij Richtlijn 90/676/EEG⁽¹⁾ vastgestelde register kan zijn — datum en aard van de uitgevoerde behandelingen. Hij zorgt ervoor dat de wachttijden worden nageleefd en bewaart de in dat verband voorgeschreven recepten gedurende vijf jaar.

Veehouder en dierenarts moeten de bevoegde autoriteiten en de officiële dierenarts van het slachthuis desgevraagd alle inlichtingen verstrekken en aan laatstgenoemde meer bepaald de inlichtingen betreffende de naleving door een bepaald bedrijf van de in de onderhavige richtlijn gestelde eisen.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 15.

HOOFDSTUK IV

Officiële controles

Artikel 11

1. Onverminderd de controles in het kader van de in artikel 5 bedoelde plannen voor toezicht en de door de meer specifieke richtlijnen voorgeschreven controles, kunnen de Lid-Staten officiële steekproefcontroles uitvoeren:

- a) in het stadium van de vervaardiging van de in bijlage I, groep A, bedoelde stoffen, alsmede in het stadium van de hantering, de opslag, het vervoer, de distributie en de verkoop of aankoop ervan;
- b) tijdens het gehele productie- en distributieproces van diervoeders;
- c) tijdens het gehele productieproces van de onder deze richtlijn vallende dieren en primaire producten van dierlijke oorsprong.

2. Bij de in lid 1 bedoelde controles wordt met name gezocht naar verboden stoffen of producten die voor mestdoeleinden aan dieren zouden kunnen worden toegevoerd, alsmede naar sporen van illegale behandeling.

3. Bij verdenking van fraude en bij een positieve uitkomst van een van de in lid 1 voorgeschreven controles, gelden de artikelen 16 tot en met 19 alsmede de in hoofdstuk V bedoelde maatregelen.

De controles in het slachthuis en bij de eerste verkoop van aquacultuurdieren en visserijproducten kunnen worden verminderd wanneer het bedrijf van oorsprong aangesloten is bij een netwerk van epidemietoezicht of bij een systeem voor kwaliteitstoezicht als bedoeld in artikel 9, deel B, eerste alinea, eerste streepje.

Artikel 12

De in deze richtlijn bedoelde controles worden door de bevoegde nationale autoriteiten zonder voorafgaande kennisgeving verricht.

De eigenaar, de persoon die bevoegd is over de dieren te beschikken, c.q. hun vertegenwoordiger, moet behulpzaam zijn bij het goede verloop van de keuring vóór het slachten, en met name de officiële dierenarts of diens assistenten bij iedere nuttig geachte handeling bijstaan.

Artikel 13

De bevoegde autoriteit

- a) verzoekt, in geval van vermoedelijke illegale behandeling, de eigenaar, de houder van de dieren of de dierenarts die voor het bedrijf verantwoordelijk is, om bewijsstukken waarmee de aard van de behandeling gerechtvaardigd kan worden;

b) verricht, wanneer de illegale behandeling door dit onderzoek wordt bevestigd of wanneer niet-toegestane stoffen of producten worden gebruikt, dan wel wanneer een gegronde verdenking betreffende het gebruik van dergelijke stoffen of producten bestaat, de onderstaande controles of laat deze verrichten:

- steekproefcontroles bij de dieren in het bedrijf van herkomst, met name om het gebruik van die stoffen of producten, en met name eventuele sporen van implantaten op te sporen; die controles kunnen een officiële monsterneming omvatten,
- controles waarbij op de landbouwbedrijven waar de dieren worden opgefokt, gehouden of gemest met inbegrip van de bedrijven die administratief met genoemde bedrijven verbonden zijn, dan wel op de bedrijven van oorsprong of herkomst van de dieren, wordt gezocht naar stoffen waarvan het gebruik verboden is dan wel naar niet-toegestane stoffen of producten. Daartoe moeten officiële monsters genomen worden van het drinkwater en van de voeders van de dieren,
- steekproefcontroles van de diervoeders op het bedrijf van oorsprong, alsmede van het drinkwater van de dieren of — voor aquacultuurdieren — van het vangstwater,
- de in artikel 11, lid 1, onder a), bedoelde controles,
- alle controles die nodig zijn om de oorsprong van de niet-toegestane producten of stoffen, dan wel van de behandelde dieren op te sporen;

c) onderneemt, bij overschrijding van de in de communautaire regelgeving vastgestelde maxima, of in afwachting van deze regelgeving, bij overschrijding van de in de nationale wetgeving vastgestelde maxima, alle stappen en verricht alle onderzoeken die zij in het licht van de bevindingen dienstig acht.

Artikel 14

1. Elke Lid-Staat wijst ten minste één nationaal referentielaboratorium aan waarbij elk residu slechts of elke groep residuen aan één nationaal referentielaboratorium mag worden toegewezen.

Tot en met 31 december 2000 kunnen de Lid-Staten echter een zelfde residu of groep residuen laten onderzoeken door verschillende nationale laboratoria die zij vóór de aanneming van deze richtlijn reeds hadden aangewezen.

De lijst van de betrokken laboratoria wordt opgesteld volgens de procedure van artikel 33.

Deze laboratoria worden met de volgende taken belast:

- coördinatie van de werkzaamheden van de nationale laboratoria waar de routineanalyses voor de opsporing van residuen worden verricht; het betreft met name het coördineren van de normen en de analysemethoden voor elk betrokken residu, respectievelijk voor elke betrokken groep residuen;

- verlening van bijstand aan de bevoegde autoriteit bij het opzetten van het plan voor het toezicht op de opsporing van residuen;
- organiseren van periodieke vergelijkende tests voor elk residu, respectievelijk elke groep residuen waarvoor zij zijn aangewezen;
- zorg voor de naleving, door de nationale laboratoria, van de vastgestelde grenzen;
- zorg voor de verspreiding van de door de communautaire referentielaboratoria verstrekte informatie;
- hun personeel de mogelijkheid bieden deel te nemen aan door de Commissie of de communautaire referentielaboratoria georganiseerde stages voor voortgezette opleiding.

2. De communautaire referentielaboratoria staan in bijlage V, hoofdstuk 1.

De bevoegdheden van die laboratoria en de voorwaarden voor de uitvoering van hun taken zijn omschreven in bijlage V, hoofdstuk 2.

Artikel 15

1. Officiële monsternemingen moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de bijlagen III en IV teneinde in erkende laboratoria te worden onderzocht.

De praktische regels voor het nemen van officiële monsters, alsmede de voor de analyse van deze officiële monsters te bezigen routine- en referentiemethodes, worden volgens de procedure van artikel 33 vastgesteld.

Wanneer een vergunning voor het in de handel brengen wordt afgegeven voor een geneesmiddel voor diergeneeskundig gebruik dat zal worden toegediend aan een soort waarvan het vlees of het produkt voor menselijke consumptie is bestemd, geven de bevoegde autoriteiten aan de communautaire en de nationale referentielaboratoria die met het onderzoek naar residuen belast zijn, de in artikel 5, tweede alinea, punt 8, van Richtlijn 81/851/EEG en in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2377/90⁽¹⁾ bedoelde gebruikelijke analysemethoden door.

2. Voor de stoffen van groep A moet een positieve uitkomst die geconstateerd wordt naar aanleiding van een gebruikelijke methode in plaats van een referentiemethode, door een erkend laboratorium worden bevestigd aan de hand van de daartoe volgens lid 1 vastgestelde referentiemethoden.

Voor alle stoffen geldt dat, indien de uitkomst wordt aangevochten op basis van een analyse op tegenspraak, deze resultaten bevestigd moeten worden door het nationale referentielaboratorium dat overeenkomstig artikel 14, lid 1, voor de betrokken stof of het betrokken residu is aangewezen; wanneer deze laatste bevestiging positief is, komen de kosten ten laste van de eiser.

⁽¹⁾ PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/40/EEG (PB nr. L 214 van 24. 8. 1993, blz. 31).

3. Wanneer bij onderzoek van een officieel monster sprake is van een illegale behandeling, gelden de artikelen 16 tot en met 19, alsmede de in hoofdstuk V bedoelde maatregelen.

Wanneer bij dit onderzoek residuen van toegestane stoffen of van contaminanten worden aangetroffen die de door de communautaire regelgeving vastgestelde niveaus of — in afwachting van deze voorschriften — de niveaus van de nationale wetgeving overschrijden, zijn de artikelen 18 en 19 van toepassing.

Wanneer het in dit lid bedoelde onderzoek betrekking gehad heeft op dieren of produkten van dierlijke oorsprong die uit een andere Lid-Staat afkomstig zijn, past de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van oorsprong op met redenen omkleed verzoek van de bevoegde autoriteit die het onderzoek heeft verricht, het bepaalde in de artikelen 16, punt 2, en in de artikelen 17, 18 en 19 alsmede de in hoofdstuk V bedoelde maatregelen toe op het bedrijf of de inrichting van herkomst c.q. van oorsprong van deze dieren of produkten.

Indien dit onderzoek betrekking heeft op uit een derde land ingevoerde produkten of dieren, wendt de bevoegde autoriteit die het onderzoek heeft uitgevoerd zich tot de Commissie, die de in artikel 30 bedoelde maatregelen treft.

Artikel 16

De Lid-Staten zien erop toe dat bij een positieve uitkomst die volgens artikel 15 is verkregen,

1. de bevoegde autoriteit onverwijld in het bezit wordt gesteld van:
 - a) alle gegevens die nodig zijn om het dier en het bedrijf van oorsprong of herkomst te identificeren;
 - b) de noodzakelijke nadere gegevens over het onderzoek en de uitkomsten daarvan. Indien uit de resultaten van de in een Lid-Staat verrichte controles blijkt dat in één of meer Lid-Staten of in één of meer derde landen een onderzoek moet worden ingesteld of maatregelen moeten worden getroffen, stelt de betrokken Lid-Staat de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan in kennis. De Commissie coördineert de passende maatregelen die door de Lid-Staten waar onderzoek of maatregelen nodig blijken, worden getroffen;
2. de bevoegde autoriteit de volgende onderzoeken verricht:
 - a) op het bedrijf van herkomst c.q. van oorsprong een onderzoek om de redenen voor de aanwezigheid van residuen vast te stellen;
 - b) in geval van niet-toegestane stoffen of produkten of van illegaal gebruikte toegestane stoffen, illegale behandeling in het stadium van de vervaardiging, de hantering, de opslag, het vervoer, de toediening, de distributie of de verkoop, een onderzoek naar de bron(nen) van de betrokken stoffen of produkten;

- c) alle overige door haar noodzakelijk geachte aanvullende onderzoeken;
3. de dieren waarvan de monsters afkomstig zijn duidelijk geïdentificeerd moeten worden. Deze dieren mogen, zolang de resultaten van de onderzoeken niet beschikbaar zijn, het bedrijf in geen geval verlaten.

Artikel 17

In geval van aanwezigheid van niet-toegestane stoffen of produkten of illegale behandeling moet de bevoegde autoriteit zich ervan vergewissen dat de veehouderij(en) die bij de in artikel 13, onder b), bedoelde onderzoeken in het geding is (zijn) onverwijld onder officieel toezicht wordt (worden) geplaatst. De bevoegde autoriteit dient zich er tevens van te vergewissen dat alle betrokken dieren worden voorzien van een officieel merk- of identificatieteken en dat bij het nemen van officiële monsters in eerste instantie met statistisch representatieve aantallen op internationaal erkende wetenschappelijke basis wordt gewerkt.

Artikel 18

1. Indien blijkt dat de residuen van toegestane stoffen of produkten de maximale limiet voor residuen overschrijden, stelt de bevoegde autoriteit op het betrokken bedrijf van herkomst c.q. oorsprong een onderzoek in naar de redenen van de overschrijding.

Afhankelijk van het resultaat van dat onderzoek neemt de bevoegde autoriteit alle maatregelen die nodig zijn om de volksgezondheid te beveiligen; deze maatregelen kunnen inhouden dat de dieren het in het geding zijnde bedrijf c.q. de produkten het betrokken bedrijf of de betrokken inrichting gedurende een bepaalde periode niet mogen verlaten.

2. Wanneer een veehouder bij het in de handel brengen van dieren of een verwerkingsbedrijf bij het in de handel brengen van produkten de limieten voor residuen herhaaldelijk heeft overschreden, moeten de bevoegde autoriteiten gedurende ten minste zes maanden de dieren of produkten van het betrokken bedrijf en/of de betrokken inrichting extra controleren, waarbij de produkten of de karkassen in afwachting van de uitkomst van de analyse van de monsters worden vastgehouden.

Wanneer uit een analyse blijkt dat de limiet voor residuen overschreden is, mogen de desbetreffende karkassen of produkten niet meer voor menselijke consumptie bestemd worden.

Artikel 19

1. De kosten voor de in artikel 16 bedoelde onderzoeken en controles komen ten laste van de eigenaar of de houder van de dieren.

Wanneer het onderzoek de juistheid van het vermoeden bevestigt, komen de kosten voor de analyses die op grond

van het bepaalde in de artikelen 17 en 18 worden verricht ten laste van de eigenaar of de houder van de dieren.

2. Onverminderd de strafrechtelijke of administratieve sancties komen de kosten voor destructie, overeenkomstig het bepaalde in artikel 23, van dieren die positief zijn bevonden of die als positief worden beschouwd, ten laste van de eigenaar van de dieren die daarvoor geen enkele financiële vergoeding ontvangt.

Artikel 20

1. Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving⁽¹⁾, is in het kader van de onderhavige richtlijn van toepassing.

2. Wanneer een Lid-Staat van oordeel is dat in een andere Lid-Staat de bij onderhavige richtlijn voorgeschreven controles niet of niet meer worden verricht, stelt hij de bevoegde centrale autoriteit van die Lid-Staat daarvan in kennis. Deze autoriteit neemt, na een onderzoek overeenkomstig artikel 16, punt 2, alle nodige maatregelen en deelt zo snel mogelijk aan de bevoegde centrale autoriteit van eerstgenoemde Lid-Staat de genomen beslissingen en de redenen daarvan mede.

Indien deze Lid-Staat ervoor beducht is dat de maatregelen niet worden getroffen of niet toereikend zijn, gaat deze samen met de in het geding zijnde Lid-Staat na op welke wijze in deze situatie verbetering kan worden gebracht, eventueel door een bezoek ter plaatse.

De Lid-Staten stellen de Commissie van de geschillen en van de bereikte oplossingen in kennis.

Indien de bij het geschil betrokken Lid-Staten geen overeenstemming kunnen bereiken, legt een van hen de zaak binnen een redelijke termijn aan de Commissie voor, die dan een of meer deskundigen met het uitbrengen van advies belast.

In afwachting van genoemd advies kan de Lid-Staat van bestemming de produkten die afkomstig zijn uit de inrichting, respectievelijk inrichtingen, of uit de veehouderij, respectievelijk de veehouderijen, waarop het geschil betrekking heeft, controleren en in geval van een positieve uitkomst soortgelijke maatregelen treffen als die waarin in artikel 7, lid 1, onder b), van Richtlijn 89/662/EEG⁽²⁾ is voorzien.

Met inachtneming van het advies van de deskundigen kunnen volgens de procedure van artikel 32 de nodige maatregelen worden getroffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 351 van 2. 12. 1989, blz. 34.

⁽²⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/67/EEG (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 73).

Deze maatregelen kunnen volgens dezelfde procedure worden herzien met inachtneming van een nieuw advies dat door de deskundigen binnen een termijn van 15 dagen wordt uitgebracht.

Artikel 21

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover de uniforme toepassing van deze richtlijn dit vereist, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, ter plaatse de uniforme toepassing van de plannen alsmede het systeem waarmee de bevoegde autoriteiten de plannen controleren, verifiëren. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een verificatie plaatsvindt, geeft de deskundigen alle steun bij de uitvoering van hun taak. De Commissie stelt de betrokken Lid-Staat in kennis van het resultaat van de verificaties.

De betrokken Lid-Staat neemt de nodige maatregelen om met de resultaten van die verificaties rekening te houden en stelt de Commissie van de getroffen maatregelen in kennis. Indien zij deze maatregelen ontoereikend acht, stelt de Commissie, na raadpleging van de betrokken Lid-Staat en na beoordeling van de voor de bescherming van de volksgezondheid vereiste maatregelen, passende maatregelen vast volgens de procedure van artikel 32.

2. De algemene bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met name ten aanzien van de frequentie en de voorschriften voor het verrichten van de verificaties als bedoeld in lid 1, eerste alinea (met inbegrip van de wijze van samenwerking met de bevoegde autoriteiten), worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33.

HOOFDSTUK V

Maatregelen bij overtredingen

Artikel 22

Wanneer niet-toegestane stoffen of produkten worden aangetroffen of de in bijlage I, groep A en groep B, punten 1 en 2, bedoelde stoffen worden aangetroffen bij personen die daarvoor geen toestemming hebben, moeten die niet-toegestane stoffen of produkten onder officieel toezicht worden geplaatst, totdat de bevoegde autoriteit passende maatregelen heeft genomen onverminderd mogelijke sancties ten aanzien van de overtreder(s).

Artikel 23

1. Tijdens de periode waarin de dieren zoals voorgeschreven in artikel 17 worden vastgehouden, mogen die dieren van het in het geding zijnd bedrijf slechts onder officieel toezicht het bedrijf van oorsprong verlaten of aan een andere persoon worden overgedragen. Afhanke-

lijk van het soort geïdentificeerde stof(fen) neemt de bevoegde autoriteit de nodige conservatoire maatregelen.

2. Aansluitend op de monsterneming overeenkomstig artikel 17 worden de positief bevonden dieren, wanneer bevestigd wordt dat er sprake is van illegale behandeling, onmiddellijk ter plaatse gedood of, vergezeld van een officieel veterinaire certificaat, rechtstreeks naar het aangewezen slachthuis of een destructiebedrijf gebracht om er te worden gedood. De gedode dieren worden vervolgens afgevoerd naar een bedrijf voor de verwerking van hoogrisicomateriaal als bedoeld in Richtlijn 90/667/EEG⁽¹⁾.

Bovendien moeten, op kosten van het bedrijf, van alle partijen dieren die tot het gecontroleerde bedrijf behoren en mogelijk verdacht zijn, een monster genomen worden.

3. Indien echter de helft of meer dan de helft van de monsters die genomen zijn van een representatief percentage, overeenkomstig artikel 17, positief is, heeft de veehouder de keuze tussen een controle op alle dieren van het bedrijf die mogelijk verdacht zijn en het laten doden van de betrokken dieren.

4. Tijdens een volgende periode van ten minste twaalf maanden wordt (worden) het (de) bedrijf (bedrijven) dat (die) aan dezelfde eigenaar toebehoort (toebehoren), aan een verscherpte controle onderworpen met het oog op het opsporen van de betrokken residuen. Indien een georganiseerd systeem van zelfcontrole is ingesteld, vervallen gedurende die periode de voordelen van dit systeem voor de betrokken veehouder.

5. Op de bedrijven of in de inrichtingen die aan het betrokken bedrijf leveren, wordt, rekening houdend met de geconstateerde overtreding, naast de in artikel 11, lid 1, bedoelde controle, een bijkomende controle verricht om de oorsprong van de betrokken stof vast te stellen. Een en ander geldt eveneens voor alle bedrijven en inrichtingen die, wat de levering van dieren en van diervoeders betreft, in verband kunnen worden gebracht met het bedrijf van oorsprong.

Artikel 24

De officiële dierenarts van een slachthuis moet,

1. indien hij vermoedt of over gegevens beschikt waaruit hij kan concluderen dat de aangeboden dieren een illegale behandeling hebben ondergaan of dat hun niet-toegestane stoffen of produkten zijn toegediend:
 - a) ervoor zorgen dat de dieren, gescheiden van de andere in het slachthuis aangeboden partijen, worden geslacht;
 - b) de karkassen en de slachtafvallen vasthouden, en alle vereiste monsternemingen laten verrichten om de aanwezigheid van de bedoelde stoffen aan te tonen;

⁽¹⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

- c) in geval van een positieve uitkomst, het vlees en de slachtafvallen zonder enige financiële vergoeding laten afvoeren naar een bedrijf voor de verwerking van hoog-risicomateriaal als omschreven in Richtlijn 90/667/EEG.

In dat geval gelden de artikelen 20 tot en met 23;

2. indien hij vermoedt of over gegevens beschikt waaruit hij kan concluderen dat de aangeboden dieren een toegestane behandeling hebben ondergaan, maar dat de wachttijden niet zijn gerespecteerd, het slachten van de dieren uitstellen, totdat hij de garantie heeft dat de hoeveelheid residuen de toegestane niveaus niet meer overschrijdt.

Deze periode kan nooit korter zijn dan de wachttijd die in artikel 6, lid 2, onder b), van Richtlijn 96/22/EG voor de betrokken stoffen is voorgeschreven of dan de in de vergunning voor het op de markt brengen vastgestelde wachttijden.

In dringende gevallen of wanneer het welzijn van de dieren dit vereist, dan wel wanneer de voorzieningen of uitrusting van het slachthuis van dien aard zijn dat het slachten van de dieren niet kan worden uitgesteld, kunnen de dieren toch worden geslacht voordat het verbod of het uitstel verstreken is. Het vlees en de slachtafvallen worden vastgehouden in afwachting van de uitkomst van de officiële controles die de officiële dierenarts van het slachthuis heeft verricht. Alleen vlees- en slachtafvallen waarin de hoeveelheid residuen de toegestane niveaus niet overschrijdt, worden voor menselijke consumptie vrijgegeven;

3. die karkassen en produkten voor menselijke consumptie afkeuren waarin het niveau van de residuen de door communautaire of nationale voorschriften toegestane niveaus overschrijdt.

Artikel 25

Onverminderd eventuele strafrechtelijke sancties worden, indien wordt bevestigd dat in een productie-inrichting niet-toegestane stoffen of produkten zijn bewaard, gebruikt of vervaardigd, de officiële vergunningen of erkenningen van deze inrichting opgeschort voor een periode waarin de inrichting aan een verscherpte controle wordt onderworpen.

Bij herhaling van de overtreding worden de vergunningen of erkenningen definitief ingetrokken.

Artikel 26

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de krachtens de nationale wetgeving van de Lid-Statens bestaande mogelijkheden van beroep tegen de door de bevoegde autori-

teiten uit hoofde van de artikelen 23 en 24 genomen besluiten.

Artikel 27

Tegen een ieder die verantwoordelijk is voor de afgifte of toediening van verboden stoffen of produkten, c.q. voor de toediening van toegestane stoffen of produkten voor andere dan de in de geldende wetgeving vastgestelde doeleinden moeten, onverminderd eventuele tucht- of strafrechtelijke sancties, passende administratieve maatregelen worden genomen.

Artikel 28

Wanneer bij de uitvoering van de keuringen en het nemen van de monsters in het kader van de tenuitvoerlegging van de nationale plannen voor toezicht op de opsporing van residuen, en bij de werkzaamheden in het kader van de in deze richtlijn vastgestelde onderzoeken en controles, wordt geconstateerd dat het personeel van een slachthuis, de voor een slachthuis verantwoordelijke persoon of, in geval van een particuliere onderneming, de eigenaar(s) van het slachthuis, dan wel de eigenaar of de houder van de dieren, de bevoegde autoriteit op enigerlei wijze medewerking onthoudt/onthouden of op enigerlei wijze obstructie pleegt/plegen, worden door de bevoegde nationale autoriteiten passende strafrechtelijke en/of administratieve sancties getroffen.

Als het bewijs wordt geleverd dat de eigenaar van of de voor het slachthuis verantwoordelijke persoon medeplichtig is aan het geheimhouden van illegaal gebruik van verboden stoffen, moet de Lid-Staat de al dan niet voor de eerste maal schuldige de mogelijkheid ontnemen om gedurende twaalf maanden communautaire steun aan te vragen of te ontvangen.

HOOFDSTUK VI

Invoer uit derde landen

Artikel 29

- Om te worden opgenomen, of te blijven voorkomen, op de door de communautaire wetgeving voorgeschreven lijsten van derde landen waaruit de Lid-Statens de onder deze richtlijn vallende dieren en produkten van dierlijke oorsprong kunnen invoeren, moet het betrokken derde land een plan indienen met de garanties die inzake het toezicht op de in bijlage I bedoelde groepen residuen en stoffen door dat land worden geboden. Dat plan moet worden bijgesteld als de Commissie daarom verzoekt, met name wanneer de in lid 3 bedoelde controles daartoe aanleiding geven.

De bepalingen van artikel 8 (termijnen voor het indienen en bijwerken van de plannen) zijn van toepassing op de door de derde landen in te dienen plannen.

De garanties moeten een uitwerking hebben die ten minste gelijkwaardig is aan die welke aan de bij deze richtlijn vastgestelde garanties verbonden is, en in het bijzonder beantwoorden aan de in artikel 4 gestelde eisen, de in artikel 7 van deze richtlijn bedoelde gegevens preciseren en voldoen aan de in artikel 11, lid 2, van Richtlijn 96/22/EG gestelde eisen.

De Commissie keurt volgens de procedure van artikel 33 het plan goed. Volgens dezelfde procedure kunnen andere garanties worden aanvaard dan die welke uit de toepassing van deze richtlijn voortvloeien.

2. De opneming van een derde land op de door de communautaire wetgeving vastgestelde lijsten van derde landen, c.q. de voorlopige opneming op die lijsten, kan op verzoek van een Lid-Staat of door de Commissie op eigen initiatief volgens de procedure van artikel 33 worden geschorst, indien niet aan de in lid 1 bedoelde eisen wordt voldaan.

3. Op de naleving van de eisen en garanties van de door de betrokken derde landen ingediende plannen wordt toegezien in het kader van de in artikel 5 van Richtlijn 72/462/EEG⁽¹⁾ en in de Richtlijnen 90/675/EEG⁽²⁾ en 91/496/EEG⁽³⁾ bedoelde controles.

4. De Lid-Staten stellen de Commissie jaarlijks in kennis van de resultaten van de controles op residuen die bij de uit derde landen ingevoerde dieren en produkten zijn verricht, overeenkomstig de Richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG.

Artikel 30

1. Wanneer uit de in de Richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG voorgescreven controles blijkt dat voor de behandeling van dieren in een bepaalde partij in de zin van artikel 2, lid 2, onder e), van Richtlijn 91/496/EEG niet-toegestane produkten of stoffen zijn gebruikt of wanneer dergelijke produkten of stoffen in een van een zelfde inrichting afkomstige partij of een deel daarvan worden aangetroffen, neemt de bevoegde autoriteit ten aanzien van de betrokken dieren en produkten de volgende maatregelen:

— zij deelt de Commissie mee welke produkten zijn gebruikt en om welke partij het gaat; de Commissie stelt alle grensposten daarvan onverwijld in kennis;

— de Lid-Staten versterken de controles op alle partijen dieren of produkten van dezelfde oorsprong. Met name de tien volgende partijen van dezelfde oorsprong moeten — onder betaling van een voorschot voor de controlekosten — worden vastgehouden in de controlepost aan de grens om er, middels een representatieve monsterneming van de betrokken partij, of het deel van een partij als bedoeld in de eerste alinea, op residuen te worden onderzocht.

Wanneer uit deze nieuwe controles de aanwezigheid van niet-toegestane produkten of stoffen of van residuen van deze produkten of stoffen blijkt:

- i) moet de partij of het deel van een partij als bedoeld in de eerste alinea op kosten van de expediteur of diens gemachtigde worden teruggestuurd naar het land van oorsprong, waarbij op het certificaat duidelijk wordt vermeld waarom de partij is afgewezen,
- ii) moet, afhankelijk van de aard van de geconstateerde overtreding en van het daarmee samenhangende risico, de expediteur kunnen kiezen tussen terugzending van de partij of het deel van een partij, als bedoeld in de eerste alinea, vernietiging of gebruik ervan voor andere, door de communautaire wetgeving toegestane doeleinden, en dit zonder enige vergoeding of compensatie;

— de Commissie wordt in kennis gesteld van het resultaat van de verscherpte controles en verricht in het licht van die informatie alle nodige onderzoeken om de oorzaken en oorsprong van de geconstateerde overtredingen na te gaan.

2. Wanneer uit de door Richtlijn 90/675/EEG voorgescreven controles blijkt dat de maxima voor residuen overschreden zijn, wordt overgegaan tot de in lid 1, tweede streepje, bedoelde controles.

3. Indien de Commissie in derde landen die met de Gemeenschap gelijkwaardigheidsovereenkomsten hebben gesloten, na een onderzoek bij de bevoegde autoriteiten van het betrokken derde land, tot de conclusie komt dat die autoriteiten de verplichtingen en garanties als vervat in de in artikel 29, lid 1, bedoelde plannen niet zijn nagekomen, schort zij volgens de procedure van artikel 32 de genoemde overeenkomsten voor de in het geding zijnde dieren en produkten op, totdat het betrokken derde land het bewijs heeft geleverd dat er een eind is gemaakt aan de nalatigheden. De opschorting wordt volgens dezelfde procedure gemeld.

Zo nodig wordt, met het oog op de hernieuwde toepassing van de overeenkomsten, door een communautaire missie, waarbij deskundigen van de Lid-Staten zijn betrokken, op kosten van het betrokken derde land ter plaatse nagegaan welke maatregelen in dit verband zijn genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/52/EG (PB nr. L 265 van 8. 11. 1995, blz. 16).

⁽³⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

HOOFDSTUK VII

Algemene bepalingen

Artikel 31

De Raad zal, op voorstel van de Commissie, vóór 1 juli 1997 Richtlijn 85/73/EEG⁽¹⁾ in die zin wijzigen dat er een retributie wordt geheven ter dekking van de kosten van de uit hoofde van de onderhavige richtlijn uitgevoerde controles.

In afwachting van dit besluit van de Raad zijn de Lid-Staten gemachtigd een nationale retributie te heffen ter dekking van de werkelijke kosten van deze controles.

Artikel 32

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij Besluit 68/361/EEG⁽²⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die door de voorzitter kan worden vastgesteld naar gelang van de urgentie van de te behandelen kwesties. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 62 stemmen.

3. a) De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen 15 dagen na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 33

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het Permanent Veterinair Comité deze procedure, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

⁽¹⁾ PB nr. L 32 van 5. 2. 1985, blz. 14. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/24/EG (PB nr. L 243 van 11. 10. 1995, blz. 14).

⁽²⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die door de voorzitter kan worden vastgesteld naar gelang van de urgentie van de te behandelen kwesties. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 62 stemmen.

3. a) De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen hiermee niet in overeenstemming zijn of wanneer het Comité geen advies heeft uitgebracht, legt de Commissie onverwijld een voorstel voor aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden na indiening van het voorstel geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 34

Onverminderd het bepaalde in artikel 6, lid 2, kunnen de bijlagen I en III tot en met V worden gewijzigd of aangevuld door de Raad, die op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit neemt.

Deze bijlagen kunnen met name gewijzigd worden binnen drie jaar na de aanneming van deze richtlijn met het oog op een risicobeoordeling met betrekking tot de volgende aspecten:

- het toxicologische potentieel van de residuen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong,
- de mogelijke aanwezigheid van residuen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

Artikel 35

Op voorstel van de Commissie kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de nodige overgangsmaatregelen voor de invoering van de door deze richtlijn beoogde regeling vaststellen.

Artikel 36

1. De Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG van de Raad, alsmede de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG van de Raad worden ingetrokken.

2. Worden eveneens ingetrokken:

a) artikel 4, lid 3, van Richtlijn 71/118/EEG;

b) artikel 5, leden 3 en 4, van Richtlijn 89/437/EEG;

c) de laatste alinea van deel II, punt 3, onder B, van hoofdstuk V van de bijlage bij Richtlijn 91/493/EEG;

d) artikel 11, lid 1, van Richtlijn 92/45/EEG;

e) artikel 15, lid 1, van Richtlijn 92/46/EEG.

3. Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen en beschikkingen worden beschouwd als verwijzingen naar deze richtlijn en worden volgens de concordantietabel in bijlage VI gelezen.

Artikel 37

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1997 aan deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de voornaamste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 38

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 39

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
W. LUCHETTI

*BIJLAGE I***GROEP A — Stoffen met anabole werking en niet-toegestane stoffen**

1. Stilbenen, derivaten, zouten en esters daarvan
2. Antithyreogene stoffen
3. Steroïden
4. Resorcylic Acid Lactones (met inbegrip van zeranol)
5. β -agonisten
6. Stoffen die vermeld staan in bijlage IV bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990

GROEP B — Diergeneesmiddelen⁽¹⁾ en contaminanten

1. Antibacteriële stoffen met inbegrip van sulfonamiden, quinolonen
2. Andere diergeneesmiddelen
 - a) Wormmiddelen
 - b) Anticoccidia, met inbegrip van nitroimidazolen
 - c) Carbamaten en pyrethroiden
 - d) Tranquillizers
 - e) Niet-steroidale anti-inflammatoire farmaca (NSAIF)
 - f) Andere stoffen met farmacologische werking
3. Andere in het milieu aanwezige stoffen en contaminanten
 - a) Organische chloorverbindingen met inbegrip van PCB's
 - b) Organische fosforverbindingen
 - c) Scheikundige elementen
 - d) Mycotoxinen
 - e) Kleurstoffen
 - f) Overige

⁽¹⁾ Met inbegrip van niet-geregistreerde stoffen die eventueel voor veterinaire doeleinden kunnen worden gebruikt.

BIJLAGE II

NAAR GELANG VAN DIERSOORT, DIERVOEDER, DRINKWATER EN DIERLIJKE PRODUCTEN
VAN PRIMAIRE OORSPRONG OP TE SPOREN GROEP RESIDUEN OF STOFFEN

Diersoort Dierlijke produkten Groep stoffen	Runderen, schapen, geiten, varkens en paarden	Pluimvee	Aquacultuur- dieren	Melk	Eieren	Vlees van konijnen, van gekweekt wild en van vrij wild(*)	Honing
A 1	X	X	X			X	
2	X	X				X	
3	X	X	X			X	
4	X	X				X	
5	X	X				X	
6	X	X	X	X	X	X	
B 1	X	X	X	X	X	X	X
2a	X	X	X	X		X	
b	X	X			X	X	
c	X	X				X	X
d	X						
e	X	X		X		X	
f							
3a	X	X	X	X	X	X	X
b	X			X			X
c	X	X	X	X		X	X
d	X	X	X	X			
e			X				
f							

(*) Voor vrij wild gelden alleen de scheikundige elementen.

*BIJLAGE III***WIJZE VAN MONSTERNEMING**

1. Het plan voor toezicht inzake residuen is bedoeld om de redenen van de mogelijke aanwezigheid van residuen in levensmiddelen van dierlijke oorsprong te bestuderen en aan te wijzen in veehouderijen, slachthuizen, zuivelbedrijven, inrichtingen voor visverwerking en centra voor het verzamelen en inpakken van eieren.

De officiële monsters moeten overeenkomstig het desbetreffende hoofdstuk van bijlage IV genomen worden.

Overal waar de officiële monsters genomen worden, moet dit onaangekondigd en onverwacht geschieden en niet op vaste tijdstippen of wekdagen. De Lid-Staten nemen alle nodige voorzorgsmaatregelen om zich ervan te vergewissen dat de controles steeds onverwacht plaatsvinden.

2. Wat de stoffen van groep A betreft, moet het toezicht betrekking hebben op het opsporen van het toedienen van verboden stoffen en het illegaal toedienen van toegestane stoffen. De monsterneming moet volgens de bepalingen van het desbetreffende hoofdstuk van bijlage IV worden uitgevoerd.

De monsters moeten gericht worden genomen met inachtneming van de volgende minimumcriteria: geslacht, leeftijd, soort, vetmestingsstelsel, alle gegevens waarover de Lid-Staat beschikt en elke aanwijzing voor een slecht gebruik of misbruik van stoffen van deze groep.

De gedetailleerde onderzoekscriteria worden bij het in artikel 15, lid 1, bedoelde besluit van de Commissie vastgesteld.

3. Wat de stoffen van groep B betreft, moet het toezicht met name bedoeld zijn om te controleren of de residuen van de diergeneesmiddelen voldoen aan de in de bijlagen I en III bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad vastgestelde maximumwaarden voor residuen, en of de residuen van bestrijdingsmiddelen voldoen aan de in bijlage III bij Richtlijn 86/363/EEG vastgestelde maximumgehalten, alsmede voor de controle op de concentratie van in het milieu aanwezige contaminanten.

Tenzij de Lid-Staten, wanneer zij hun nationale plan voor toezicht inzake residuen bij de Commissie indienen, de aselecte monsterneming kunnen rechtvaardigen, moeten alle monsters gericht volgens de bij het in artikel 15, lid 1, bedoelde Commissiebesluit vastgestelde criteria worden genomen.

BIJLAGE IV

NIVEAUS EN FREQUENTIE VAN DE MONSTERNEMINGEN

In deze bijlage wordt het minimumaantal dieren vastgesteld waarvan een monster genomen moet worden.

Elk monster kan worden geanalyseerd om één of meer stoffen op te sporen.

HOOFDSTUK 1

Runderen, varkens, schapen, geiten en paarden

1. Runderen

Het minimumaantal dieren dat jaarlijks op elk type residuen of stoffen moet worden gecontroleerd, is ten minste gelijk aan 0,4% van de in het voorafgaande jaar geslachte runderen, met de volgende verdeling:

Groep A: 0,25% als volgt verdeeld:

- de helft van de monsters moet op het bedrijf worden genomen van levende dieren. In afwijking daarvan kan 25% van de geanalyseerde monsters voor het opsporen van stoffen van groep A, punt 5, genomen worden van passend materiaal (diervoeders, drinkwater, . . .),
- de andere helft van de monsters moet in het slachthuis genomen worden.

Elke subgroep van groep A moet ieder jaar gecontroleerd worden met minimaal 5% van het totaal aantal monsters dat voor groep A genomen moet worden.

De rest moet worden toegewezen in het licht van ervaringen en de gegevens waarover de Lid-Staat beschikt.

Groep B: 0,15%

- 30% van de monsters moet gebruikt worden voor het opsporen van de stoffen van groep B, punt 1,
- 30% van de monsters moet gebruikt worden voor het opsporen van de stoffen van groep B, punt 2,
- 10% van de monsters moet gebruikt worden voor het opsporen van de stoffen van groep B, punt 3.

De rest moet worden toegewezen in het licht van de situatie van de Lid-Staat.

2. Varkens

Het minimumaantal dieren dat jaarlijks op elk type residuen of stoffen moet worden gecontroleerd is ten minste gelijk aan 0,05% van de varkens die in het voorafgaande jaar zijn geslacht, met de volgende verdeling:

Groep A: 0,02%

In Lid-Staten waar de monsterneming in het slachthuis plaatsvindt, moeten op de boerderij aanvullende analyses worden gedaan van drinkwater, diervoeders, uitwerpselen of een andere geschikte parameter.

In dat geval moet per 100 000 varkens die in het voorafgaande jaar geslacht zijn, jaarlijks minimaal één varkenshouderij worden bezocht.

Elke subgroep van groep A moet jaarlijks worden onderzocht met minimaal 5% van het totaal aantal monsters dat voor groep A genomen moet worden.

De rest wordt toegewezen volgens de ervaringen en de gegevens waarover de Lid-Staat beschikt.

Groep B: 0,03%

Voor de subgroepen moet dezelfde verdeling worden aangehouden als voor runderen. De rest wordt toegewezen in het licht van de situatie van de Lid-Staat.

3. Schapen en geiten

Het aantal dieren dat voor ieder type residuen of stoffen gecontroleerd moet worden is ten minste gelijk aan 0,05 % van de schapen en geiten van meer dan drie maanden die in het voorafgaande jaar geslacht zijn, met de volgende verdeling:

Groep A: 0,01 %

Elke subgroep van groep A moet jaarlijks onderzocht worden met minimaal 5 % van het totaal aantal monsters dat voor groep A genomen moet worden.

De rest wordt toegewezen volgens de ervaringen en gegevens waarover de Lid-Staat beschikt.

Groep B: 0,04 %

Voor de subgroepen moet dezelfde verdeling worden aangehouden als voor runderen. De rest wordt toegewezen in het licht van de ervaringen van de Lid-Staat.

4. Paarden

Het aantal te nemen monsters moet door iedere Lid-Staat worden bepaald aan de hand van de vastgestelde problemen.

HOOFDSTUK 2

Vleeskuikens, uitstootkippen, kalkoenen en ander pluimvee

Een monster omvat een of meer dieren, naar gelang van de eisen van de analysemethoden.

Voor elke betrokken categorie pluimvee (vleeskuikens, uitstootkippen, kalkoenen of ander pluimvee) moet per 200 ton van de jaarproductie (geschat gewicht) jaarlijks ten minste één monsterneming plaatsvinden, met een minimum van 100 monsters voor iedere groep stoffen, wanneer de jaarproductie van de betrokken categorie dieren hoger is dan 5 000 ton.

De verdeling is als volgt:

Groep A: 50 % van alle monsters

Een vijfde van die monsters moet op de boerderij genomen worden.

Elke subgroep van groep A moet jaarlijks worden onderzocht met minimaal 5 % van het totaal aantal monsters dat voor groep A genomen moet worden.

De rest wordt toegewezen volgens de ervaringen en gegevens waarover de Lid-Staat beschikt.

Groep B: 50 % van alle monsters,

30 % moet worden gebruikt voor het opsporen van de stoffen van groep B, punt 1,

30 % moet worden gebruikt voor het opsporen van de stoffen van groep B, punt 2,

10 % moet worden gebruikt voor het opsporen van de stoffen van groep B, punt 3.

De rest wordt toegewezen in het licht van de situatie van de Lid-Staat.

HOOFDSTUK 3

Aquacultuurprodukten

1. Gekweekte vis

Een monster omvat een of meer vissen, naar gelang van de grootte van de betrokken vis en de eisen van de analysemethode.

De Lid-Staten moeten de onderstaande minimale niveaus en frequentie van bemonstering in acht nemen, afhankelijk van de jaarproductie van de gekweekte vis (uitgedrukt in ton).

Per 100 ton jaarproductie moet jaarlijks minimaal één monsterneming plaatsvinden. De stoffen waarnaar bij de analyse wordt gezocht en de monsters die daarvoor genomen zijn, moeten gekozen zijn op grond van het beoogde gebruik van die stoffen.

De verdeling is als volgt:

Groep A: een derde van alle monsters:

alle monsters moeten op de kwekerij genomen worden, op vissen in alle stadia van het productieproces⁽¹⁾, waaronder vissen die klaar zijn om voor consumptie op de markt gebracht te worden.

Groep B: twee derde van alle monsters:

de monsterneming moet plaatsvinden:

- a) bij voorkeur op de kwekerij, op vissen die klaar zijn om voor consumptie op de markt gebracht te worden;
- b) op het verwerkingsbedrijf of bij de groothandel, op verse vis, mits de viskwekerij van oorsprong bij positief resultaat kan worden opgespoord („tracing back”).

In ieder geval moeten de monsters die in de kwekerij genomen worden, op ten minste 10% van de geregistreerde productieplaatsen genomen worden.

2. Overige aquacultuurprodukten

Wanneer Lid-Staten redenen hebben om te geloven dat er voor andere aquacultuurprodukten veterinaire of chemische producten gebruikt zijn of wanneer er een aantasting van het milieu vermoed wordt, moeten die soorten naar rato van de productie daarvan als extra monsters naast de monsters voor gekweekte vis, in het bemonsteringsplan opgenomen worden.

⁽¹⁾ Bij zeekekerijen, waar monsterneming bijzonder moeilijk kan zijn, mogen er monsters van voeders in plaats van vissen worden genomen.

*BIJLAGE V***Hoofdstuk 1**

De volgende laboratoria worden aangewezen als communautair referentielaboratorium voor de opsporing van residuen van bepaalde stoffen:

- a) Voor de in bijlage I, groep A, punten 1, 2, 3 en 4, en groep B, punt 2, onder d), en punt 3, onder d), bedoelde residuen:

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)
A. van Leeuwenhoeklaan 9
NL-3720 BA Bilthoven

- b) Voor de in bijlage I, groep B, punten 1 en 3, onder e), bedoelde residuen:

Laboratoires des Médicaments vétérinaires (CNEVA-LMV)
La Haute Marche, Javene
F-35135 Fougeres

- c) Voor de in bijlage I, groep A, punt 5, en groep B, punt 2, onder a), b) en c), bedoelde residuen:

Bundesgesundheitsamt für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Diedersdorfer Weg 1
D-12277 Berlijn

- d) Voor de in bijlage I, groep B, punt 2, onder c), en punt 3, onder a), b) en c), bedoelde residuen:

Istituto Superiore di Sanità
Viale Regina Elena 299
I-00161 Rome

De stoffen van groep A, punt 6, groep B, punt 2, onder f), en punt 3, onder f), zullen worden toegewezen aan de communautaire referentielaboratoria, naar gelang van hun farmacologische functie.

Hoofdstuk 2

De bevoegdheden en de voorwaarden voor de vervulling van de taken van de communautaire referentielaboratoria voor het opsporen van residuen bij levende dieren, in de excreta, de biologische vloeistoffen en het weefsel van die dieren, in dierlijke producten, diervoeders en het drinkwater, worden als volgt vastgesteld:

1. De taken van de communautaire referentielaboratoria zijn:

- a) het zoeken naar nieuwe analysemethoden bevorderen en de coördinatie daarvan en de nationale referentielaboratoria op de hoogte houden van de gemaakte vooruitgang op het gebied van analysemethoden en -materiaal;
- b) de nationale referentielaboratoria voor de residuen helpen bij het opzetten van een passend systeem voor kwaliteitsgarantie dat gebaseerd is op de beginselen van goede laboratoriumpraktijken (GLP) en op de criteria EN 45.000;
- c) het goedkeuren van methoden die erkend zijn als referentiemethode die in een geheel van methoden opgenomen moet worden;
- d) aan de nationale referentielaboratoria de beproefde gebruikelijke analysemethoden mededelen die tijdens de procedure voor de vaststelling van maximumgehalten aan residuen erkend zijn;
- e) aan de nationale referentielaboratoria gedetailleerde gegevens betreffende de analysemethoden en de te verrichten vergelijkende proeven verstrekken en de resultaten van die proeven mededelen;
- f) aan de nationale referentielaboratoria die hierom verzoeken technisch advies verstrekken aangaande de analyse van de stoffen waarvoor zij als communautair referentielaboratorium zijn aangewezen;
- g) vergelijkende proeven organiseren ten behoeve van de nationale referentielaboratoria met een frequentie die in overleg met de Commissie wordt vastgesteld. Voor deze proeven moeten de communautaire referentielaboratoria blancomonsters distribueren alsmede monsters waarin de hoeveelheid van de te analyseren stof bekend is;
- h) de residuen identificeren en kwantificeren in de gevallen waarin een analyseresultaat aanleiding geeft tot een geschil tussen Lid-Staten;
- i) opleidings- en bijscholingscursussen organiseren voor deskundigen van de nationale laboratoria;

- j) technische en wetenschappelijke bijstand verlenen aan de Commissie, met inbegrip van het programma voor normen, maten en proeven;
 - k) een jaarverslag opstellen over de werkzaamheden in het afgelopen jaar en dat bij de Commissie indienen;
 - l) op het gebied van analysemethoden en -materiaal samenwerken met de nationale referentielaboratoria die door derde landen zijn aangewezen in het kader van de overeenkomstig artikel 11 van deze richtlijn in te dienen plannen van toezicht.
2. Om de in punt 1 bedoelde taken te kunnen vervullen moeten de communautaire referentielaboratoria ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen:
- a) aangewezen zijn als nationaal referentielaboratorium in een Lid-Staat;
 - b) beschikken over gekwalificeerd personeel dat voldoende vertrouwd is met de technieken die worden gebruikt bij de analyse van de residuen, waarvoor zij als communautair referentielaboratorium zijn aangewezen;
 - c) beschikken over de nodige apparatuur en stoffen om de opgedragen analyses te kunnen verrichten;
 - d) beschikken over de passende administratieve infrastructuur;
 - e) beschikken over voldoende capaciteit op het gebied van de informatica voor de statistische verwerking van de resultaten en voor de snelle mededeling van deze en andere gegevens aan de nationale referentielaboratoria en aan de Commissie;
 - f) hun personeel de vertrouwelijke aard van bepaalde onderwerpen, resultaten of mededelingen doen respecteren;
 - g) voldoende kennis bezitten van de internationale normen en gebruiken;
 - h) beschikken over een bijgewerkte lijst van erkende referentiematerialen en van de referentiematerialen waarover de Instelling voor referentiematerialen en metingen beschikt, alsmede over een bijgewerkte lijst van de producenten en verkopers van deze stoffen.
-

BIJLAGE VI

Concordantietabel

Onderhavige richtlijn	Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en Besluiten 89/187/EEG en 91/664/EEG
Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 2 86/469/EEG
Artikel 3	Artikel 1 86/469/EEG Artikel 2 85/358/EEG
Artikel 4	Artikel 3 86/469/EEG
Artikel 5	Artikel 4, lid 1, eerste en tweede streepje 86/469/EEG
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 4, lid 1, behalve eerste en tweede streepje 86/469/EEG
Artikel 8	Artikel 4, leden 2 tot en met 5 86/469/EEG Artikel 12 86/469/EEG Artikel 9 85/358/EEG
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 1 85/358/EEG
Artikel 12	—
Artikel 13	Artikel 3 85/358/EEG Artikel 10 86/469/EEG
Artikel 14, lid 1	Artikel 8, lid 1, onder b) 86/469/EEG
Artikel 14, lid 2	Artikel 8, lid 2 86/469/EEG Besluit 91/664/EEG Besluit 89/187/EEG
Artikel 15, lid 1	Artikel 8, lid 3 86/469/EEG Artikel 5, lid 2 85/358/EEG
Artikel 15, lid 2	Artikel 8, lid 3 86/469/EEG Artikel 5, lid 3 85/358/EEG
Artikel 15, lid 3	Artikel 9 86/469/EEG
Artikel 16	Artikel 9, lid 1 en artikel 9, lid 2 86/469/EEG Artikel 6, lid 1 en artikel 6, lid 2 85/358/EEG
Artikel 17	Artikel 9, lid 3, onder a) 86/469/EEG Artikel 6, lid 3, onder a) 85/358/EEG
Artikel 18	Artikel 9, lid 3, onder c) en d) 86/469/EEG
Artikel 19	—
Artikel 20, lid 1	—
Artikel 20, lid 2	Artikel 11 86/469/EEG
Artikel 21	Artikel 5 86/469/EEG
Artikel 22	Artikel 7 85/358/EEG
Artikel 23	Artikel 9, lid 3, onder b), c) en d), artikel 9, lid 4 en artikel 9, lid 5 86/469/EEG Artikel 6, lid 3, onder b), c) en d), en artikel 6, lid 4 85/358/EEG
Artikel 24	Artikel 4 85/358/EEG
Artikel 25	—
Artikel 26	—

Onderhavige richtlijn	Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en Besluiten 89/187/EEG en 91/664/EEG
Artikel 27	—
Artikel 28	—
Artikel 29	Artikel 7 86/469/EEG Artikel 13 85/358/EEG
Artikel 30	—
Artikel 31	Artikel 12 85/358/EEG
Artikel 32	Artikel 14 86/469/EEG Artikel 11 85/358/EEG
Artikel 33	Artikel 15 86/469/EEG Artikel 10 85/358/EEG
Artikel 34	Artikel 13 86/469/EEG
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	—
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Bijlage I	Bijlage I 86/469/EEG
Bijlage II	—
Bijlage III	—
Bijlage IV	Bijlage II 86/469/EEG
Bijlage V, hoofdstuk 1	Besluit 91/664/EEG
Bijlage V, hoofdstuk 2	Besluit 89/187/EEG
Bijlage VI	—

RICHTLIJN 96/24/EG VAN DE RAAD

van 29 april 1996

tot wijziging van Richtlijn 79/373/EEG betreffende de handel in mengvoeders

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 77/101/EEG van de Raad van 23 november 1976 betreffende de handel in enkelvoudige diervoeders⁽⁴⁾, is ingetrokken bij Richtlijn 96/25/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verkeer van voedermiddelen, tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG en 93/74/EEG, en tot intrekking van Richtlijn 77/101/EEG⁽⁵⁾;

Overwegende dat Richtlijn 96/25/EG met name ten doel heeft de in de nationale wetgevingen inzake enkelvoudige diervoeders en grondstoffen bestaande verschillen weg te werken; dat daartoe bij die richtlijn een gemeenschappelijke term „voedermiddelen” is ingevoerd waaronder, krachtens de definitie, zowel enkelvoudige diervoeders als grondstoffen worden verstaan; dat deze laatste termen en de definitie ervan in Richtlijn 79/373/EEG⁽⁶⁾, bijgevolg moeten worden vervangen door de in Richtlijn 96/25/EG vastgestelde nieuwe gemeenschappelijke term en de definitie daarvan; dat dit ook consequenties heeft voor de definitie van mengvoeders;

Overwegende dat de lijst in deel B van de bijlage bij Richtlijn 96/25/EG moet worden gebruikt voor het verkeer van voedermiddelen voor alle bestemmingen, en voor de etikettering van voedermiddelen voor gebruik in mengvoeders;

Overwegende dat bij Richtlijn 92/87/EEG van de Commissie van 26 oktober 1992 tot vaststelling van een niet-exclusieve lijst van de belangrijkste ingrediënten die gewoonlijk voor de bereiding van mengvoeders voor andere dieren dan huisdieren worden gebruikt en in de

handel gebracht⁽⁷⁾, is voorzien in een lijst van ingrediënten voor gebruik bij de etikettering van mengvoeders; dat maatregelen moeten worden genomen om erop toe te zien dat Richtlijn 92/87/EEG van de Commissie wordt ingetrokken zodra de delen A en B van de bijlage bij Richtlijn 96/25/EG in werking treden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 79/373/EEG van de Raad wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 1, lid 2, onder a), wordt „enkelvoudige diervoeders” vervangen door „voedermiddelen”;
2. „ingrediënt(en)” wordt telkens vervangen door „voedermiddel(en)”;
3. artikel 2, onder b), wordt vervangen door de volgende tekst:
 - „b) „Mengvoeders”: mengsels van voedermiddelen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd voor vervoeding in de vorm van volledige diervoeders of aanvullende diervoeders;”;
4. artikel 2, onder k), wordt vervangen door de volgende tekst:
 - „k „Voedermiddelen”: de verschillende produkten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, de afgeleide produkten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd om te worden gebruikt voor vervoeding, hetzij als zodanig, hetzij na verwerking, voor de bereiding van mengvoeders of als dragers van voormengsels;”;
5. artikel 10, onder b), wordt geschrapt;
6. in artikel 10 bis, lid 1, wordt „bedoeld in artikel 10 bis, onder b),” vervangen door „van de belangrijkste voedermiddelen die zijn vermeld in deel B van de bijlage bij Richtlijn 96/25/EG van de Raad van

⁽¹⁾ PB nr. C 238 van 26. 8. 1994, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 305 van 31. 10. 1994, blz. 146.

⁽³⁾ PB nr. C 102 van 24. 4. 1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB nr. L 32 van 3. 2. 1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

⁽⁵⁾ Zie blz. 35 van dit Publikatieblad.

⁽⁶⁾ PB nr. L 86 van 6. 4. 1979, blz. 30. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/74/EEG van de Raad (PB nr. L 237 van 22. 9. 1993, blz. 23).

⁽⁷⁾ PB nr. L 319 van 4. 11. 1992, blz. 19.

29 april 1996 betreffende het verkeer van voedermiddelen, tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG en 93/74/EEG, en tot intrekking van Richtlijn 77/101/EEG (*);

(*) PB nr. L 125 van 23. 5. 1996, blz. 35.”;

7. artikel 10 bis, lid 2, wordt als volgt vervangen door de volgende tekst:

„2. De Lid-Staten zien erop toe dat de punten I, II, III en IV van deel A, „Algemeen” van de bijlage bij Richtlijn 96/25/EG in acht worden genomen.”;

8. artikel 11 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 11

Voor het in de handel brengen binnen de Gemeenschap moeten de op het geleidedocument, op de verpakking, op de recipiënt of op het daaraan bevestigde etiket gedrukte gegevens zijn gesteld in ten minste één of meer talen die het land van bestemming kiest uit de nationale of officiële talen van de Gemeenschap.”.

Artikel 2

De Lid-Staten doen uiterlijk op 30 juni 1998 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

Artikel 3

De vastgestelde bepalingen zijn van toepassing met ingang van 1 juli 1998. De Lid-Staten bepalen evenwel dat mengvoeders die vóór 1 juli 1998 in de handel zijn gebracht en die niet aan deze richtlijn voldoen, tot en met 30 juni 1999 in het verkeer mogen blijven.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
W. LUCHETTI

RICHTLIJN 96/25/EG VAN DE RAAD

van 29 april 1996

betreffende het verkeer van voedermiddelen, tot wijziging van de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG en 93/74/EEG, en tot intrekking van Richtlijn 77/101/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat voedermiddelen zeer belangrijk zijn in de landbouw, met name in het kader van de productie, de verwerking en de consumptie van landbouwprodukten;
- (2) Overwegende dat, in verband met de steeds grotere aandacht voor kwaliteit, efficiëntie en milieu, voedermiddelen in de landbouw een steeds belangrijker plaats zullen innemen;
- (3) Overwegende dat bijgevolg voorschriften voor het verkeer van voedermiddelen belangrijk zijn met het oog op voldoende doorzichtigheid van de gehele voederketen, en bovendien bevorderlijk zijn voor de kwaliteit van de landbouwproductie, inzonderheid de dierlijke productie;
- (4) Overwegende dat bij Richtlijn 77/101/EEG van de Raad van 23 november 1976 betreffende de handel in enkelvoudige diervoeders⁽⁴⁾ voorschriften zijn vastgesteld voor het in de handel brengen van enkelvoudige diervoeders; dat in de Lid-Staten tot nu toe verschillende tradities bestonden betreffende de regeling voor het in de handel brengen van grondstoffen; dat de Lid-Staten bijgevolg op grond van Richtlijn 77/101/EEG in bepaalde gevallen afwijkende voorschriften konden vaststellen;
- (5) Overwegende dat deze afwijkingen ertoe hebben geleid dat Richtlijn 77/101/EEG in sommige Lid-Staten van toepassing is op het in de handel brengen van zowel enkelvoudige diervoeders als grondstoffen en in andere Lid-Staten alleen op het in de handel brengen van enkelvoudige diervoeders,

waarbij in dit laatste geval enkelvoudige diervoeders via een omweg kunnen worden verkocht als grondstoffen waarvoor dan geen voorschriften gelden;

- (6) Overwegende dat met het oog op de doeltreffende werking van de interne markt de bestaande discrepanties tussen de Lid-Staten moeten worden weggewerkt; dat, gezien de omvang van het betrokken gebied, Richtlijn 77/101/EEG door een nieuwe regeling moet worden vervangen;
- (7) Overwegende dat enkelvoudige diervoeders en grondstoffen zo sterk op elkaar lijken en zo nauw verwant zijn dat zij, voor een consequente inpassing van de werkingssfeer van deze richtlijn, moeten worden ondergebracht in een enkele categorie „voedermiddelen”;
- (8) Overwegende dat de nieuwe definitie van „voedermiddelen” rekening houdt met de bestemming van deze produkten, namelijk het gebruik voor de dierlijke voeding langs orale weg, hetgeen in de bestaande definities van „diervoeders” en „mengvoeders voor dieren” ook het geval was; dat aldus wordt verzekerd dat het begrip „diervoeders” een algemene strekking kan hebben, waardoor alle voedermiddelen en mengvoeders onder dit begrip vallen;
- (9) Overwegende dat een ruime definitie van „diervoeders” met name van belang is voor de bepalingen van Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding⁽⁵⁾ en van Richtlijn 74/63/EEG van de Raad van 17 december 1973 inzake ongewenste stoffen en produkten in diervoeding⁽⁶⁾; dat aangezien sommige bepalingen van Richtlijn 74/63/EEG slechts van toepassing konden zijn op voedermiddelen, terwijl andere bepalingen konden worden toegepast op alle diervoeders, waaronder voedermiddelen, er gebruik moet worden gemaakt van de twee begrippen „diervoeders” en „voedermiddelen”;
- (10) Overwegende dat, om de gewenste doorzichtigheid van de gehele voederketen te bereiken, de richtlijn betrekking heeft op het „verkeer” van voedermiddelen;

⁽¹⁾ PB nr. C 236 van 24. 8. 1994, blz. 7.⁽²⁾ PB nr. C 305 van 31. 10. 1994, blz. 147.⁽³⁾ PB nr. C 102 van 24. 4. 1994, blz. 10.⁽⁴⁾ PB nr. L 32 van 3. 2. 1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).⁽⁵⁾ PB nr. L 270 van 14. 12. 1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/55/EG van de Commissie (PB nr. L 263 van 4. 11. 1995, blz. 18).⁽⁶⁾ PB nr. L 38 van 11. 2. 1974, blz. 31. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/74/EEG (PB nr. L 237 van 22. 9. 1993, blz. 23).

- (11) Overwegende dat bevredigende resultaten in de dierlijke produktie grotendeels afhankelijk zijn van het doelmatig gebruik van adequate voedermiddelen van goede kwaliteit; dat voedermiddelen bijgevolg steeds zuiver, deugdelijk en van gebruikelijke handelskwaliteit moeten zijn; dat zij geen gevaar mogen opleveren voor de gezondheid van mens of dier en niet mogen worden aangeboden op een wijze die misleidend kan zijn;
- (12) Overwegende dat, aangezien vele produkten zowel voor voederdoeleinden als voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt, op het moment waarop een produkt voor voederdoeleinden in het verkeer wordt gebracht, die bestemming duidelijk moet worden aangegeven in de etikettering;
- (13) Overwegende dat het verkeer van voedermiddelen in vele gevallen plaatsvindt in bulkzendingen, al dan niet opgesplitst in deelpartijen; dat voedermiddelen meestal vergezeld gaan van documenten zoals facturen of vrachtbrieven; dat deze documenten kunnen dienen als „geleidedocument” in de zin van artikel 5 van deze richtlijn; dat dit alleen is toegestaan indien in elk stadium van het verkeer elke partij of deelpartij kan worden geïdentificeerd en het onderlinge verband kan worden gelegd tussen de partij of deelpartij en het desbetreffende geleidedocument, bijvoorbeeld door gebruik te maken van referentienummers of referentietekens;
- (14) Overwegende dat, aangezien de kwaliteit van de voedermiddelen zowel uit hygiënisch als uit nutritioneel oogpunt kan verschillen, een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen de verschillende voedermiddelen door, op het moment waarop zij in het verkeer worden gebracht, op het etiket duidelijk de specifieke benaming te vermelden;
- (15) Overwegende dat de diverse kopers of gebruikers van voedermiddelen in de voederketen de nodige juiste en zinvolle bijkomende informatie moeten krijgen, met name de hoeveelheden analytische bestanddelen die een rechtstreeks effect hebben op de kwaliteit van het voedermiddel; dat ervoor moet worden gezorgd dat de verkoper de hoeveelheden analytische bestanddelen vermeldt opdat de kleinere kopers niet van die informatie verstoken blijven, en dat moet worden voorkomen dat nutteloze uitgaven worden gedaan in verband met overbodige herhaling van analyses vlak voor het einde van de voederketen; dat zich in bepaalde Lid-Statens moeilijkheden voordoen met betrekking tot de controle op de landbouwbedrijven; dat bijgevolg voorschriften moeten worden vastgesteld betreffende de vermelding van de hoeveelheden analytische bestanddelen aan het begin van de voederketen;
- (16) Overwegende dat de etiketteringsaanduidingen met betrekking tot de analytische samenstelling van de voedermiddelen niet vereist zijn indien de koper vóór de transactie van oordeel is dat hij deze informatie niet nodig heeft; dat deze etiketteringsvrijstelling met name van toepassing kan zijn op produkten die worden opgeslagen totdat zij het voorwerp van een nieuwe transactie vormen;
- (17) Overwegende dat het verkeer van voedermiddelen tussen landbouwbedrijven grotendeels betrekking heeft op geogoste produkten van dierlijke of plantaardige oorsprong, in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, al dan niet na een eenvoudige bewerking (b.v. fijnhakken of malen) en niet behandeld met toevoegingsmiddelen, behalve indien het conserveermiddelen betreft; dat, aangezien de eigenschappen van deze produkten algemeen bekend zijn en om praktische redenen, vermelding als bedoeld in deze richtlijn van de hoeveelheden analytische bestanddelen op een geleidedocument zoals de factuur, niet moet worden geëist; dat een dergelijke vermelding wel moet worden geëist wanneer de produkten zijn behandeld met toevoegingsmiddelen, behalve indien het conserveermiddelen betreft aangezien een dergelijke behandeling de chemische samenstelling en de voedingswaarde van het produkt kan wijzigen;
- (18) Overwegende dat voedermiddelen van dierlijke of plantaardige oorsprong in talrijke detailhandelszaken in geringe hoeveelheden worden verkocht voor vervoeding aan huisdieren; dat aangezien de eigenschappen van deze produkten algemeen bekend zijn en om praktische redenen, de vermelding van de hoeveelheden analytische bestanddelen niet moet worden geëist;
- (19) Overwegende dat in sommige derde landen niet altijd de nodige middelen bestaan om analyses uit te voeren die de bij deze richtlijn vereiste inlichtingen met betrekking tot de analytische samenstelling van de voedermiddelen kunnen opleveren; dat de Lid-Statens derhalve toestemming moet worden verleend om onder bepaalde voorwaarden het in het verkeer brengen van deze voedermiddelen in de Gemeenschap, vergezeld van voorlopige gegevens betreffende de samenstelling, toe te staan;
- (20) Overwegende dat moet worden voorzien in de mogelijkheid om, wanneer definitieve betrouwbare gegevens over de hoeveelheden analytische bestanddelen niet onmiddellijk beschikbaar zijn, met name voor voedermiddelen uit derde landen die voor het eerst in de Gemeenschap in het verkeer worden gebracht, de voorlopige gegevens binnen tien werkdagen te bevestigen teneinde onnodige vertraging in havens en in weg- of spoorwegknooppunten te voorkomen;
- (21) Overwegende dat in diverse basisverordeningen van de Gemeenschap is voorzien in lijsten van ingrediënten en enkelvoudige diervoeders;
- (22) Overwegende dat om praktische redenen en met het oog op de nodige juridische consistentie en doeltref-

- fendheid, een soortgelijke lijst van de belangrijkste voedermiddelen moet worden opgesteld als die welke reeds voor andere vergelijkbare sectoren zijn opgesteld;
- (23) Overwegende dat deze lijst niet volledig kan zijn in verband met de grote diversiteit aan produkten en bijprodukten die kunnen worden verhandeld en gebruikt, wegens de voortdurende ontwikkelingen in de voedertechnologie en omdat de keuze van producenten en landbouwers niet mag worden beperkt; dat het verkeer van andere dan de in bovenbedoelde lijst opgenomen voedermiddelen kan worden toegestaan, op voorwaarde dat deze voedermiddelen met een specifieke naam worden aangeduid op zodanige wijze dat elke verwarring met voedermiddelen waarvoor een op communautair niveau vastgestelde naam mag worden gebruikt, wordt voorkomen;
- (24) Overwegende dat voedermiddelen met een hoger gehalte aan ongewenste stoffen en produkten dan het gehalte dat op grond van bijlage I bij Richtlijn 74/63/EEG voor enkelvoudige diervoeders is toegestaan, uitsluitend mogen worden geleverd aan erkende mengvoederfabrikanten overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 95/69/EG van de Raad van 22 december 1995 houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding⁽¹⁾; dat zulks duidelijk moet worden gemaakt door middel van een specifieke verplichte etikettering die de bestemming van het produkt aangeeft; dat deze ongewenste stoffen en produkten moeten worden opgenomen in de lijst in bijlage II, deel B, bij Richtlijn 74/63/EEG, met bepaalde uitzonderingen ten aanzien van aflatoxine, cadmium, arsenicum en de desbetreffende voedermiddelen, die reeds in bijlage II, deel A, bij Richtlijn 74/63/EEG zijn opgenomen;
- (25) Overwegende dat de wijziging van de lijst van de belangrijkste voedermiddelen een maatregel van wetenschappelijke aard is;
- (26) Overwegende dat de in deel B van de bijlage bij deze richtlijn vervatte lijst moet worden gebruikt voor het verkeer van voedermiddelen voor alle bestemmingen en voor de etikettering van voedermiddelen die in mengvoeders worden gebruikt;
- (27) Overwegende dat bij Richtlijn 92/87/EEG van de Commissie van 26 oktober 1992 tot vaststelling van een niet-exclusieve lijst van de belangrijkste ingrediënten die voor de bereiding van mengvoeders voor andere dieren dan huisdieren gewoonlijk worden gebruikt en in de handel gebracht⁽²⁾, is voorzien in een lijst van ingrediënten voor gebruik bij de etikettering van mengvoeders; dat maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat genoemde richtlijn wordt ingetrokken zodra de delen A en B van de bijlage bij deze richtlijn van toepassing zijn;
- (28) Overwegende dat, voor meer ondubbelzinnigheid en vergelijkbaarheid op internationaal niveau van de systemen voor voederidentificatie en uitwisseling van gegevens betreffende grondstoffen voor voedermiddelen, aan de Commissie de opdracht moet worden gegeven om, in voorkomend geval, uitvoeringsbepalingen vast te stellen met het oog op de instelling van een gemakkelijk hanteerbaar internationaal coderingssysteem voor grondstoffen voor voedermiddelen, gebaseerd op glossaria betreffende facetten zoals de oorsprong, de delen, de verwerking en de rijpheid/kwaliteit van de grondstoffen voor voedermiddelen;
- (29) Overwegende dat, om de vaststelling van uitvoeringsbepalingen te vergemakkelijken, de procedure moet worden gevolgd waarbij samenwerking tot stand wordt gebracht tussen de Lid-Staten en de Commissie in het kader van het Permanent Comité voor veevoeders;
- (30) Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de onderhavige richtlijn in elk stadium van het verkeer van voedermiddelen de juistheid van de vermeldingen in de gehele Gemeenschap op uniforme wijze officieel kan worden gecontroleerd;
- (31) Overwegende dat de vaststelling van deze richtlijn tot gevolg heeft dat de termen „enkelvoudige diervoeders”, „grondstoffen (bestanddelen)”, „grondstoffen” en „ingrediënten” niet langer kunnen worden gebruikt; dat deze termen in de bestaande communautaire wetgeving, en met name in de Richtlijnen 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG⁽³⁾, en 93/74/EEG⁽⁴⁾ van de Raad, moeten worden vervangen door de term „voedermiddelen” en dat de definitie van „voedermiddelen” in voorkomend geval moet worden vervangen door de in deze richtlijn vastgestelde definitie; dat dit ook gevolgen heeft voor de definitie van mengvoeders; dat ervoor moet worden gezorgd dat de Richtlijnen 80/511/EEG⁽⁵⁾, 82/475/EEG⁽⁶⁾ en 91/357/EEG⁽⁷⁾ van de Commissie en Beschikking 91/516/EEG van de Commissie⁽⁸⁾ om diezelfde reden door middel van een rechtshandeling van de Commissie worden gewijzigd;
- (32) Overwegende dat erop moet worden toegezien dat de bepalingen van de bijlagen constant worden aangepast aan de laatste ontwikkelingen van de wetenschappelijke en technische kennis; dat deze

⁽¹⁾ PB nr. L 332 van 30. 12. 1995, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 319 van 4. 11. 1992, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. L 213 van 21. 7. 1982, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB nr. L 237 van 22. 9. 1993, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB nr. L 126 van 21. 5. 1980, blz. 14.

⁽⁶⁾ PB nr. L 213 van 21. 7. 1982, blz. 27.

⁽⁷⁾ PB nr. L 193 van 17. 7. 1982, blz. 34.

⁽⁸⁾ PB nr. L 281 van 9. 10. 1991, blz. 23.

wijzigingen snel moeten worden aangebracht in het kader van de bij deze richtlijn bepaalde procedure met het oog op de instelling van een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie binnen het Permanent Comité voor veevoerders;

- (33) Overwegende dat voor een doeltreffende bescherming van de gezondheid van mens en dier en voor een efficiënte werking van de interne markt, maatregelen moeten worden genomen op communautair niveau,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op het verkeer van voedermiddelen in de Gemeenschap.
2. Deze richtlijn geldt onverminderd de andere communautaire voorschriften inzake diervoeding.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „voedermiddelen”: de verschillende produkten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, de afgeleide produkten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd om te worden gebruikt voor vervoeding, hetzij als zodanig, hetzij na bewerking, voor de bereiding van mengvoerders of als dragers bij voormengsels;
- b) „in het verkeer brengen” („verkeer”): het in het bezit hebben van voedermiddelen met het oog op de verkoop, met inbegrip van het aanbieden, of iedere andere vorm van al dan niet gratis overdracht ervan aan derden, alsmede de verkoop en de andere vormen van overdracht zelf.

Artikel 3

De Lid-Staten schrijven voor dat alleen voedermiddelen die gezond, deugdelijk en van gebruikelijke handelskwaliteit zijn, zich in de Gemeenschap in het verkeer mogen bevinden. Zij schrijven voor dat voedermiddelen geen gevaar mogen opleveren voor de gezondheid van mens of dier en niet in het verkeer mogen worden gebracht op een wijze die misleidend kan zijn.

Artikel 4

De Lid-Staten schrijven voor dat bij het in het verkeer brengen van voedermiddelen de in deel A van de bijlage vervatte algemene bepalingen van toepassing zijn.

Artikel 5

1. De Lid-Staten schrijven voor dat voedermiddelen alleen in het verkeer mogen worden gebracht indien de onderstaande gegevens, die goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar moeten zijn en waarvoor de in de Gemeenschap gevestigde producent, verpakker, importeur, verkoper of distributeur verantwoordelijk wordt gesteld, zijn vermeld op een geleidedocument of eventueel op de verpakking, op de recipiënt of op een daaraan bevestigd etiket:

- a) het woord „voedermiddel”;
- b) de naam van het voedermiddel en in voorkomend geval de andere gegevens als bedoeld in artikel 7;
- c) voor voedermiddelen die zijn vermeld in deel B van de bijlage, de in deel B, vierde kolom, van de bijlage vastgestelde gegevens;
- d) voor voedermiddelen die niet zijn vermeld in deel B van de bijlage, de in deel C, tweede kolom van de tabel, van de bijlage vastgestelde gegevens;
- e) indien nodig de in deel A van de bijlage vastgestelde gegevens;
- f) de nettohoeveelheid, uitgedrukt in massa-eenheden voor vaste produkten en in massa- of volume-eenheden voor vloeibare produkten;
- g) de naam of handelsnaam en het adres of de zetel van de voor de in dit lid bedoelde gegevens verantwoordelijke (rechts)persoon.

2. Op de verpakking, de recipiënten, de etiketten of de geleidedocumenten mogen ook andere inlichtingen worden vermeld voor zover ze betrekking hebben op objectieve of meetbare elementen die kunnen worden bewezen en ze de koper niet kunnen misleiden. Deze inlichtingen moeten apart van de in lid 1 bedoelde informatie worden gegeven.

3. Wanneer het gaat om hoeveelheden voedermiddelen van 10 kg of minder, bestemd voor de eindgebruiker, mogen de in de leden 1 en 2 bedoelde gegevens onder de aandacht van de koper worden gebracht aan de hand van een daarvoor bestemd bericht op de plaats van verkoop.

4. Indien een partij tijdens het verkeer in deelpartijen wordt opgesplitst, moeten de in lid 1 bedoelde gegevens, met een verwijzing naar de oorspronkelijke partij, worden overgenomen op de verpakking, de recipiënt of het geleidedocument van iedere deelpartij.

5. Indien de samenstelling van een voedermiddel tijdens het verkeer verandert, moeten de in lid 1 bedoelde gegevens dienovereenkomstig worden gewijzigd onder de verantwoordelijkheid van de persoon die de nieuwe gegevens verstrekt.

Artikel 6

1. In afwijking van artikel 5 hoeven de gegevens bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c) en d), en in de bijlage,

deel A, rubriek V, punten 2 en 3, niet te worden vermeld:

- a) indien de koper vóór elke transactie schriftelijk heeft afgezien van deze informatie;
- b) onverminderd het bepaalde in Richtlijn 90/667/EEG⁽¹⁾, bij het in het verkeer brengen van voedermiddelen van dierlijke of plantaardige oorsprong, vers of verduurzaamd, die al dan niet een eenvoudige bewerking hebben ondergaan, in hoeveelheden van 10 kg of minder, en die bestemd zijn voor gezelschapsdieren en rechtstreeks aan de eindgebruiker worden geleverd door een in dezelfde Lid-Staat gevestigde verkoper.

2. Wanneer voor een voedermiddel uit een derde land dat voor het eerst in de Gemeenschap in het verkeer wordt gebracht, de op grond van artikel 5, lid 1, onder c) en d), en in de bijlage, deel A, rubriek V, punten 2 en 3, vereiste garanties omtrent de samenstelling niet konden worden gegeven wegens het ontbreken van middelen voor de uitvoering van de nodige analyses in het betrokken land kunnen de Lid-Staten toestaan dat er voorlopige gegevens over de samenstelling worden verstrekt door de verantwoordelijke (rechts)persoon bedoeld in artikel 5, lid 1, onder g), op voorwaarde dat:

- a) de bevoegde autoriteiten die met de controles belast zijn, van tevoren in kennis worden gesteld van de aankomst van het voedermiddel;
- b) de definitieve gegevens over de samenstelling van het voedermiddel binnen tien werkdagen, te rekenen vanaf de datum van aankomst in de Gemeenschap, aan de koper en aan de bevoegde autoriteiten worden verstrekt;
- c) de gegevens over de samenstelling op de documenten vergezeld gaan van de onderstaande vetgedrukte vermeldingen:

„voorlopige gegevens over ... (referentienummer van het te analyseren monster), te bevestigen door ... (naam en adres van het met de analyses belaste laboratorium) vóór ... (datum);

- d) de Lid-Staten en de Commissie meedelen onder welke omstandigheden zij de in dit lid bedoelde afwijking hebben toegepast.

3. In afwijking van artikel 5:

- a) hoeven de gegevens bedoeld in artikel 5, lid 1, onverminderd het bepaalde in Richtlijn 90/667/EEG, niet te worden vermeld voor produkten van plantaardige of dierlijke oorsprong, in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, die al dan niet een eenvoudige bewerking hebben ondergaan en niet met toevoegingsmiddelen zijn behandeld, behalve indien het conserveermiddelen betreft, en die als zodanig door een landbouwer-

producent worden overgedragen aan een veehouder-verbruiker die is gevestigd in dezelfde Lid-Staat als hijzelf;

- b) hoeven de gegevens bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c), d), e) en f), en in deel A van de bijlage niet te worden vermeld bij het in het verkeer brengen van bijprodukten van plantaardige of dierlijke oorsprong die afkomstig zijn van een agro-industrieel verwerkingsproces en die een watergehalte van meer dan 50 % hebben.

4. In afwijking van artikel 5, lid 1, onder a):

- mag in het Duits de benaming „Futtermittel-Ausgangserzeugnis” worden vervangen door „Einzel-futtermittel”;
- mag in het Italiaans de benaming „materie prime per alimenti degli animali” worden vervangen door „mangime semplice”;
- mag in het Grieks de benaming „πρώτη ύλη ζωοτροφών” worden vervangen door „απλή ζωοτροφή”.

Artikel 7

1. De Lid-Staten schrijven voor dat in deel B van de bijlage opgenomen voedermiddelen zich alleen in het verkeer mogen bevinden onder de daarin vermelde benamingen en op voorwaarde dat zij beantwoorden aan de daarin gegeven omschrijvingen.

2. De Lid-Staten staan het verkeer van andere voedermiddelen dan die welke zijn opgenomen in de in lid 1 bedoelde lijst toe, op voorwaarde dat daarbij andere dan de in de bijlage opgenomen benamingen en/of aanduidingen worden gebruikt die de koper niet kunnen misleiden over de werkelijke aard van het aangeboden produkt.

Artikel 8

De Lid-Staten schrijven voor dat:

- a) voedermiddelen met een hoger gehalte aan ongewenste stoffen of produkten dan het gehalte dat op grond van Richtlijn 74/63/EEG voor voedermiddelen is toegestaan, uitsluitend in het verkeer mogen worden gebracht voor gebruik door erkende mengvoederbedrijven die zijn opgenomen in een nationale lijst overeenkomstig Richtlijn 95/69/EG;
- b) voedermiddelen als bedoeld onder a), in afwijking van het bepaalde in artikel 5, lid 1, onder a), worden voorzien van de vermelding „voedermiddel voor erkende mengvoederfabrikanten”. Artikel 6, lid 4, is van overeenkomstige toepassing.

⁽¹⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

Artikel 9

Voor het verkeer binnen de Gemeenschap moeten de op het geleidedocument, op de verpakking, op de recipiënt of op het daaraan bevestigde etiket gedrukte gegevens zijn gesteld in ten minste één of meer talen die het land van bestemming kiest uit de nationale of officiële talen van de Gemeenschap.

Artikel 10

De Lid-Staten zien erop toe dat voor voedermiddelen, om redenen die betrekking hebben op de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen, geen andere beperkingen inzake het verkeer gelden dan die waarin deze richtlijn voorziet.

Artikel 11

Volgens de procedure van artikel 14:

- a) kan een codenummersysteem worden vastgesteld voor de in de lijsten opgenomen voedermiddelen, op basis van glossaria betreffende de oorsprong, het deel van het produkt/bijprodukt dat wordt gebruikt, de behandeling en de rijpheid/kwaliteit van het voedermiddel, dat een internationale voederidentificatie — met name aan de hand van de benaming en een beschrijving — mogelijk maakt;
- b) kan de bijlage worden aangepast in het licht van de vooruitgang op wetenschappelijk en technisch gebied.

Artikel 12

De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat tijdens het verkeer ten minste steekproefsgewijze een officiële controle op de naleving van de in deze richtlijn vervatte voorschriften wordt verricht.

Artikel 13

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 70/372/EEG⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor veevoerders, hierna te noemen „het Comité”.
2. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter de procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat onverwijld in bij het Comité.
3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich

uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

4. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 14

1. Richtlijn 70/524/EEG wordt als volgt gewijzigd:
 - a) „enkelvoudige diervoeders” wordt telkens vervangen door „voedermiddelen”;
 - b) artikel 2, onder f), wordt vervangen door:

„f) „voedermiddelen”: de verschillende produkten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, de afgeleide produkten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd om te worden gebruikt voor vervoeding, hetzij als zodanig, hetzij na verwerking, voor de bereiding van mengvoerders of als dragers bij mengsels;”;
 - c) artikel 2, onder g), wordt vervangen door:

„g) „mengvoerders”: mengsels van voedermiddelen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd voor vervoeding in de vorm van volledige diervoeders of aanvullende diervoeders;”.
2. Richtlijn 74/63/EEG wordt als volgt gewijzigd:
 - a) „enkelvoudig(e) diervoeder(s)” wordt telkens vervangen door „voedermiddel(en)”;
 - b) artikel 2, onder b), wordt vervangen door:

„b) „voedermiddelen”: de verschillende produkten van plantaardige of dierlijke oorsprong in

⁽¹⁾ PB nr. L 170 van 3. 8. 1970, blz. 1.

natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, de afgeleide produkten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd om te worden gebruikt voor vervoeding, hetzij als zodanig, hetzij na verwerking, voor de bereiding van mengvoeders of als dragers bij voermengsels;”;

c) artikel 2, onder h), wordt vervangen door:

„h) „mengvoeders”: mengsels van voedermiddelen, al dan niet met additieven, bestemd voor vervoeding in de vorm van volledige diervoeders of aanvullende diervoeders;”;

d) artikel 2, onder i), wordt geschrapt.

e) „(de) grondstof(fen)” wordt telkens vervangen door „(het)(de) voedermiddel(en).

3. In artikel 1 van Richtlijn 82/471/EEG wordt lid 2 als volgt gewijzigd:

a) onder d) worden de woorden „enkelvoudige en” geschrapt;

b) wordt het volgende punt g) toegevoegd, luidende:

„g) het verkeer van voedermiddelen”.

4. Richtlijn 93/74/EEG wordt als volgt gewijzigd:

a) in artikel 5, punt 8, wordt „ingrediënten” telkens vervangen door „voedermiddelen”;

b) artikel 2, onder b), wordt vervangen door:

„b) „mengvoeders”: mengsels van voedermiddelen met of zonder toevoegingsmiddelen, bestemd voor vervoeding in de vorm van volledige diervoeders of aanvullende diervoeders;”.

Artikel 15

Richtlijn 77/101/EEG wordt met ingang van 1 juli 1998 ingetrokken.

Artikel 16

Op basis van de door de Lid-Staten verstrekte informatie dient de Commissie vóór 1 juli 2001 bij de Raad een verslag in over de ervaring met de toepassing van artikel 6, leden 1, onder a), 2 en 3, onder a), eventueel vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 17

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 juni 1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

Artikel 18

De vastgestelde bepalingen zijn van toepassing met ingang van 1 juli 1998. De Lid-Staten bepalen evenwel dat voedermiddelen die vóór 1 juli 1998 in het verkeer zijn gebracht en die niet aan deze richtlijn voldoen, tot en met 30 juni 1999 in het verkeer mogen blijven.

Artikel 19

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1996.

Voor de Raad
De Voorzitter
W. LUCHETTI

*BIJLAGE***DEEL A****Algemeen****I. VERKLARENDE AANTEKENINGEN**

1. De voedermiddelen zijn in de lijst van deel B opgenomen en benoemd met inachtneming van de volgende criteria:
 - de oorsprong van het produkt/bijprodukt, bijvoorbeeld plantaardig, dierlijk, mineraal;
 - het deel van het produkt/bijprodukt dat wordt gebruikt, bijvoorbeeld geheel, zaden, knollen, beenderen;
 - de bewerking die het produkt/bijprodukt heeft ondergaan, bijvoorbeeld ontdopping, extractie, verhitting en/of het daarbij verkregen produkt/bijprodukt, bijvoorbeeld vlokken, zemelen, pulp, vet;
 - de rijpheid van het produkt/bijprodukt en/of de kwaliteit van het produkt/bijprodukt, bijvoorbeeld „met een laag glucosinolaatgehalte”, „vetrijk”, „suikerarm”.
2. De lijst in deel B is onderverdeeld in twaalf hoofdstukken:
 1. Granen en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 2. Oliehoudende zaden, oliehoudende vruchten en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 3. Zaden van peulvruchten en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 4. Knollen, wortels en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 5. Overige zaden en vruchten en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 6. Voedergewassen en ruwvoedergewassen
 7. Overige planten en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 8. Melkprodukten
 9. Produkten van landdieren
 10. Vis, andere zeedieren en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten
 11. Mineralen
 12. Diversen

II. BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE BOTANISCHE ZUIVERHEID

1. Voor in deel B en deel C vermelde produkten en bijprodukten moet de botanische zuiverheid ten minste 95 % bedragen voor zover in deel B of deel C geen andere waarde is vastgesteld.
2. Als botanische onzuiverheden worden beschouwd:
 - a) natuurlijke maar onschadelijke vreemde bestanddelen (bijvoorbeeld stro- en kafdeeltjes, zaden van andere geteelde soorten, onkruidzaden);
 - b) onschadelijke resten van andere oliehoudende zaden of vruchten, afkomstig van een eerdere beoefening, voor zover de hoeveelheid van deze resten 0,5 % niet overschrijdt.
3. De voornoemde gehalten hebben betrekking op het gewicht van het produkt of bijprodukt als zodanig.

III. BEPALINGEN INZAKE DE BENAMINGEN

Wanneer bij de benaming van een voedermiddel één of meer woorden tussen haakjes zijn opgenomen, mag het gedeelte tussen haakjes naar believen worden toegevoegd of weggelaten; bijvoorbeeld voor „soja(bonen)olie” mag zowel de benaming „sojabonenolie” als de benaming „sojaolie” worden gebruikt.

IV. BEPALINGEN BETREFFENDE HET GLOSSARIUM

In het hierna volgende glossarium wordt verwezen naar de belangrijkste procédés die worden vermeld voor de vervaardiging van de voedermiddelen die zijn vermeld in deel B van deze bijlage. Wanneer in de namen van deze vervoermiddelen een naam of term uit dit glossarium voorkomt, moet het te gebruiken procédé in overeenstemming zijn met de gegeven definitie.

Procédé	Definitie	Gebruikelijke naam/ Benaming
Concentreren	Verhogen van het gehalte aan bepaalde stoffen door het onttrekken van water of andere bestanddelen	Concentraat
Ontdoppen ⁽¹⁾	Verwijderen van de buitenste lagen van graankorrels, zaden, vruchten, noten, enz.	Ontdopt
Drogen	Het onttrekken van water door middel van een kunstmatig of een natuurlijk procédé teneinde het produkt te kunnen bewaren	Gedroogd (zon of kunstmatig)
Extraheren	Het onttrekken, met behulp van een organisch oplosmiddel, van vet of olie aan bepaalde grondstoffen, dan wel met behulp van een waterig oplosmiddel, van suiker of andere in water oplosbare componenten. Bij gebruik van een organisch oplosmiddel moet het daarbij verkregen produkt technisch vrij zijn van dat oplosmiddel	Schroot (voor oliehoudend materiaal) Melasse, pulp (voor suiker- of andere in water oplosbare componenten-houdend materiaal)
Extruderen	Het onder druk door gaatjes persen of duwen van stoffen. Zie ook voorverstijfselen	Geëxtrudeerd
Vlokken	Het walsen van vochtig materiaal dat een hittebehandeling heeft ondergaan	Vlokken
Malen	Fysische bewerking van graankorrels met het doel de grootte van de partikels te verminderen en de scheiding in afzonderlijke fracties te vergemakkelijken (hoofdzakelijk meel, zemelgrint en gries)	Meel, zemelgrint, gries
Hittebehandeling/ verhitten	Algemene term voor een aantal hittebehandelingen die onder specifieke omstandigheden worden toegepast om effect uit te oefenen op de voederwaarde of op de structuur van het produkt	Getoast, gekookt, gepoft, hittebehandeld
Harden	Het behandelen van oliën en vetten om het smeltpunt te verhogen	Gehard
Hydrolyseren	Het splitsen in eenvoudiger chemische bestanddelen door een passende behandeling met water en eventueel enzymen of zuur/base	Gehydrolyseerd
Persen	Onttrekken door mechanisch extraheren (met een schroef- of andere pers) en eventueel warmte, van vet/olie aan oliehoudende produkten of sap uit vruchten of andere plantaardige produkten	Schilfers ⁽²⁾ (bij oliehoudende produkten)
Peletteren	Samenpersen met behulp van een matrijs	Pellet
Voorverstijfselen	Het modificeren van zetmeel om het zwelvermogen in koud water aanzienlijk te verhogen	Voorverstijfseld
Raffineren	Het verwijderen van onzuiverheden uit suikers, oliën en andere natuurlijke produkten door middel van een chemische of fysische behandeling	Geraffineerd
Nat malen	Het langs mechanische weg scheiden van de afzonderlijke delen van de pit/korrel na inweken met water, waaraan mogelijk zwaveldioxide is toegevoegd ten behoeve van extractie van zetmeel	Kiem, gluten, zetmeel

⁽¹⁾ „Ontdoppen” kan, in voorkomend geval, worden vervangen door „schillen” of „pellen”. De gebruikelijke naam of benaming is dan „geschild” of „gepeld”.

⁽²⁾ Het woord „schilfers” kan, in voorkomend geval, worden vervangen door „koek”.

V. BEPALINGEN INZAKE DE OVEREENKOMSTIG DEEL B EN DEEL C AAN TE GEVEN OF TE VERMELDEN GEHALTEN

1. De aangegeven of de te vermelden gehalten hebben betrekking op het gewicht van het voedermiddel als zodanig, tenzij anders is vermeld.
2. Behoudens de bepalingen van artikel 3 en artikel 6, lid 3, onder b), van de richtlijn en voor zover in deel B van deze bijlage geen ander gehalte is vastgesteld, moet het watergehalte van het

voedermiddel worden aangegeven als het hoger is dan 14,5 % van het gewicht van het voedermiddel. Bij voedermiddelen waarvan het vochtgehalte de bovenstaande maxima niet overschrijdt, moet dat gehalte op verzoek van de koper worden aangegeven.

3. Behoudens de bepalingen van artikel 3 van de richtlijn en voor zover in deel B van deze bijlage geen ander gehalte is vastgesteld, moet het gehalte aan in zoutzuur onoplosbare as worden aangegeven als het hoger is dan 2,2 % ten opzichte van de droge stof.

VI. BEPALINGEN INZAKE DENATURERENDE MIDDELEN EN BINDMIDDELEN

Wanneer produkten als bedoeld in deel B, kolom 2, of in deel C, kolom 1, worden gebruikt om voedermiddelen te denatureren of te binden, moet het volgende worden vermeld:

- denaturerende middelen: aard en hoeveelheid van de gebruikte produkten,
- bindmiddelen: aard van de gebruikte produkten.

In het geval van bindmiddelen mag de hoeveelheid van de gebruikte produkten 3 % van het totaalgewicht niet overschrijden.

VII. BEPALINGEN INZAKE DE MINIMALE TOLERANTIES OP DE OVEREENKOMSTIG DEEL B EN DEEL C AANGEGEVEN OF DE TE VERMELDEN GEHALTEN

Wanneer bij een officiële controle op grond van artikel 12 van de richtlijn blijkt dat de samenstelling van het voedermiddel afwijkt van de opgegeven samenstelling, en wel zo dat het voedermiddel daardoor in waarde vermindert, zijn ten minste de volgende toleranties toegestaan:

- a) Voor ruw eiwit:
 - 2 eenheden voor opgegeven gehalten van 20 % en meer,
 - 10 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van minder dan 20 % (tot 10 %),
 - 1 eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 10 %;
- b) Voor totaal suikers, reducerende suikers, sacharose, lactose en glucose (dextrose):
 - 2 eenheden voor opgegeven gehalten van 20 % of meer,
 - 10 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van minder dan 20 % (tot 5 %),
 - 0,5 eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 5 %;
- c) Voor zetmeel en inuline:
 - 3 eenheden voor opgegeven gehalten van 30 % en meer,
 - 10 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van minder dan 30 % (tot 10 %),
 - 1 eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 10 %;
- d) Voor ruw vet:
 - 1,8 eenheid voor opgegeven gehalten van 15 % en meer,
 - 12 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van minder dan 15 % (tot 5 %),
 - 0,6 % eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 5 %;
- e) Voor ruwe celstof:
 - 2,1 eenheid voor opgegeven gehalte van 14 % of meer,
 - 15 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van minder dan 14 % (tot 6 %),
 - 0,9 eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 6 %;
- f) Voor vocht en ruw as:
 - 1 eenheid voor opgegeven gehalten van 10 % en meer,
 - 10 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van minder dan 10 % (tot 5 %),
 - 0,5 eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 5 %;

- g) Voor fosfor totaal, calciumcarbonaat, calcium, magnesium, zuurgetal en in ether onoplosbare bestanddelen:
- 1,5 eenheid voor opgegeven gehalten (waarden) van 15 % (15) en meer, naar gelang van het geval,
 - 10 % van het (de) opgegeven gehalte (waarde) voor opgegeven gehalten (waarden) van minder dan 15 % (15) (tot 2 % (2)), naar gelang van het geval,
 - 0,2 eenheid voor opgegeven gehalten (waarden) van minder dan 2 % (2), naar gelang van het geval;
- h) Voor in zoutzuur onoplosbare as, en als in NaCl uitgedrukte chloride:
- 10 % van het opgegeven gehalte voor opgegeven gehalten van 3 % of meer,
 - 0,3 eenheid voor opgegeven gehalten van minder dan 3 %;
- i) Voor caroteen, vitamine A en xanthofyl:
- 30 % van het opgegeven gehalte;
- j) Voor methionine, lysine en vluchtige stikstofbasen:
- 20 % van het opgegeven gehalte.

DEEL B

Niet-exclusieve lijst van de belangrijkste voedermiddelen

1. GRANEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN EN BIJPRODUCTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
1.01	Haver	Korrels van <i>Avena sativa</i> L. en andere gecultiveerde haver-soorten	
1.02	Havervlokken	Produkt verkregen door het stomen en het pletten van gepelde haver. Het kan een kleine hoeveelheid haverdoppen bevatten	Zetmeel
1.03	Havergries	Bijproduct dat wordt verkregen bij de verwerking van geschoonde, gepelde haver tot havergrutten en meel. Het bestaat hoofdzakelijk uit haverzemelen en een geringe hoeveelheid endosperm	Ruwe celstof
1.04	Haverschillen en -zemelen	Bijproduct dat wordt verkregen bij de verwerking van geschoonde haver tot havergrutten. Het bestaat hoofdzakelijk uit haverschillen en zemelen	Ruwe celstof
1.05	Gerst	Korrels van <i>Hordeum vulgare</i> L.	
1.06	Gerstepelmeel	Bijproduct dat wordt verkregen bij de verwerking van geschoonde en gepelde gerst tot gort, grutten of bloem	Ruwe celstof
1.07	Rijst, gebroken	Bijproduct van de bereiding van gepolijste of geglansde rijst <i>Oryza sativa</i> L.; bestaat in hoofdzaak uit kleine en/of gebroken korrels	Zetmeel
1.08	Rijstevoermeel (bruin)	Bijproduct verkregen bij de eerste slijping van gepelde rijst, dat in hoofdzaak bestaat uit zilverhuidjes en deeltjes van de aleuronlaag, het endosperm en de kiem	Ruwe celstof
1.09	Rijstevoermeel (wit)	Bijproduct verkregen bij de tweede slijping van gepelde rijst, dat in hoofdzaak bestaat uit deeltjes van de aleuronlaag, het endosperm en de kiem	Ruwe celstof

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
1.10	Calciumcarbonaathoudend rijstevoermeel	Bijproduct verkregen bij het slijpen van rijst, dat in hoofdzaak bestaat uit zilverhuidjes, deeltjes van de aleuronlaag, het endosperm en de kiem, en een geringe hoeveelheid calciumcarbonaat dat tijdens de bewerking is toegevoegd (maximumgehalte aan CaCO ₃ : 3 %)	Ruwe celstof
1.11	Voermeel van voorgekookte rijst	Bijproduct verkregen bij het slijpen van voorgekookte rijst dat in hoofdzaak bestaat uit zilverhuidjes, deeltjes van de aleuronlaag, het endosperm en de kiem, en een geringe hoeveelheid calciumcarbonaat dat tijdens de bewerking is toegevoegd (maximumgehalte aan CaCO ₃ : 3 %)	Ruwe celstof
1.12	Rijstkiemschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit de kiemen van rijst, waaraan nog delen van het endosperm en de zaadhuid hechten	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
1.13	Rijstkiemschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit de kiemen van rijst, waaraan nog delen van het endosperm en de zaadhuid hechten	Ruw eiwit
1.14	Rijstzetmeel	Technisch zuiver uit rijst verkregen zetmeel	Zetmeel
1.15	Millet (gierst)	Graankorrels van Panicum millaceum L.	
1.16	Rogge	Graankorrels van Secale cereale L.	
1.17	Roggevoerbloem	Bijproduct van de bereiding van bloem uit geschoonde rogge, dat overwegend bestaat uit deeltjes van het endosperm, en ook fijne schildelen en een geringe hoeveelheid andere bestanddelen van de korrel bevat	Ruwe celstof
1.18	Roggegries	Bijproduct van de bereiding van bloem uit geschoonde rogge, dat overwegend bestaat uit deeltjes van de schil, voor het overige uit bestanddelen van de korrel, die niet zo vergaand van endosperm ontdaan zijn als bij roggezemelgrint	Ruwe celstof
1.19	Roggezemelgrint	Bijproduct van de bereiding van bloem uit geschoonde rogge, dat overwegend bestaat uit deeltjes van de schil en uit korreldeeltjes waaruit het endosperm grotendeels is verwijderd	Ruwe celstof
1.20	Sorghum	Graankorrels van Sorghum bicolor (L.) Moench SI.	
1.21	Tarwe	Graankorrels van Triticum aestivum L., Triticum durum Dosf. en andere gecultiveerde naakte tarwesorten	
1.22	Tarwevoerbloem	Bijproduct van de bereiding van bloem uit geschoonde tarwekorrels of ontdopte spelt, dat overwegend bestaat uit deeltjes van het endosperm en voorts uit fijne schildelen en enkele andere delen van de korrel	Ruwe celstof
1.23	Tarwegries	Bijproduct van de bereiding van bloem uit geschoonde tarwekorrels of ontdopte spelt, dat overwegend bestaat uit delen van de schil en voorts uit korreldeeltjes waaruit minder endosperm is verwijderd dan bij tarwezemelgrint	Ruwe celstof
1.24	Tarwezemelgrint ⁽¹⁾	Bijproduct van de bereiding van bloem uit geschoonde tarwekorrels of ontdopte spelt, dat overwegend bestaat uit delen van de schil en uit korreldeeltjes waaruit het endosperm grotendeels is verwijderd	Ruwe celstof

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
1.25	Tarwekiemen	Bijproduct van de bereiding van bloem, dat overwegend bestaat uit al dan niet geplette tarwekiemen, waaraan eventueel nog delen van het endosperm en van de schil hechten	Ruw eiwit Ruw vet
1.26	Tarwegluten	Gedroogd bijproduct van de bereiding van tarwezetmeel, dat overwegend bestaat uit glutenbestanddelen die verkregen worden bij het afscheiden van het zetmeel	Ruw eiwit
1.27	Tarweglutenvoer	Bijproduct van de bereiding van tarwezetmeel, dat bestaat uit zemelen en gluten, waaraan bestanddelen van het weekwater en een geringe hoeveelheid kiemen waaraan de olie is onttrokken, mogen zijn toegevoegd	Ruw eiwit Zetmeel
1.28	Tarwezetmeel	Technisch zuiver, uit tarwe verkregen zetmeel	Zetmeel
1.29	Spelt	Korrels van spelt <i>Triticum spelta</i> L., <i>Triticum diocum</i> Schrank, <i>Triticum monococcum</i>	
1.30	Triticale	Graankorrels van de <i>Triticum</i> X <i>Secale</i> hybride	
1.31	Maïs	Korrels van <i>Zea Mays</i> L.	
1.32	Maïsgries	Bijproduct van de bereiding van bloem of griesmeel uit maïs, dat hoofdzakelijk bestaat uit delen van de schil en uit korreldeeltjes, waaruit minder endosperm is verwijderd dan bij maïszemelgrint	Ruwe celstof
1.33	Maïszemelgrint	Bijproduct van de bereiding van bloem of griesmeel uit maïs, dat hoofdzakelijk bestaat uit delen van de schil en uit een geringe hoeveelheid maïskiemdeeltjes en aanhechtende deeltjes van het endosperm	Ruwe celstof
1.34	Maïskiemschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit door droge of natte verwerking verkregen maïskiemen, en waaraan eventueel nog delen van het endosperm en de zaadhuid hechten	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
1.35	Maïskiemschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit door droge of natte verwerking verkregen maïskiemen, en waaraan eventueel nog delen van het endosperm en de zaadhuid hechten	Ruw eiwit
1.36	Maïsglutenvoer ⁽²⁾	Bijproduct van de bereiding van maïszetmeel, dat bestaat uit zemelen en gluten, waaraan bestanddelen van het weekwater en een geringe hoeveelheid kiemen waaraan de olie is onttrokken, mogen zijn toegevoegd	Ruw eiwit Zetmeel
1.37	Maïsgluten	Gedroogd bijproduct van de bereiding van maïszetmeel, dat in hoofdzaak uit gluten bestaat dat wordt verkregen bij het afscheiden van het zetmeel	Ruw eiwit
1.38	Maïszetmeel	Technisch zuiver, uit maïs verkregen zetmeel	
1.39	Maïszetmeel, voorversold ⁽³⁾	Maïszetmeel dat een hittebehandeling heeft ondergaan en dat sterk gaat zwellen bij contact met koud water	Zetmeel

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
1.40	Moutkiemen	Bijprodukt van de brouwerij, dat voornamelijk bestaat uit de gedroogde kiemwortels van gekiemde granen	Ruw eiwit
1.41	Gedroogde bierbostel	Bijprodukt van de brouwerij, verkregen door het drogen van de residuen van gemoute en ongemoute granen en andere zetmeelhoudende produkten	Ruw eiwit
1.42	Gedroogde spoeling	Bijprodukt van de alcoholdistilleerderij, verkregen door het drogen van de vaste residuen van gegiste granen	Ruw eiwit
1.43	Donkere gedroogde spoeling ^(*)	Bijprodukt van de distilleerderij, verkregen door drogen van de vaste residuen van gegiste granen, waaraan een deel van de spoelingsiroop of de geëvaporeerde draf is toegevoegd	Ruw eiwit

⁽¹⁾ Wanneer dit ingrediënt fijner is gemalen, mag aan de naam het woord „fijn” worden toegevoegd of mag de naam door een overeenkomstige benaming worden vervangen.

⁽²⁾ Deze benaming mag worden vervangen door „maisgluten food”.

⁽³⁾ Deze benaming mag worden vervangen door „maiszetmeel, geëxtrudeerd”.

⁽⁴⁾ Wordt soms ook vermeld als „distillers, dried grains and solubles”.

2. OLIEHOUDENDE ZADEN, OLIEHOUDENDE VRUCHTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUKTEN EN BIJPRODUKTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
2.01	Grondnotenschilfers van gedeeltelijk ontdopt zaad	Bijprodukt van de winning van olie door persing uit de gedeeltelijk ontdopte vruchten van de grondnoot <i>Arachis hypogaea</i> L. en andere <i>Arachis</i> -soorten (maximumgehalte aan ruwe celstof: 16 % in de droge stof)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
2.02	Grondnotenschroot van gedeeltelijk ontdopt zaad	Bijprodukt van de winning van olie door extractie uit de gedeeltelijk ontdopte vruchten van de grondnoot (maximumgehalte aan ruwe celstof: 16 % in de droge stof)	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.03	Grondnotenschilfers van ontdopt zaad	Bijprodukt van de winning van olie door persing uit de ontdopte vruchten van de grondnoot	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
2.04	Grondnotenschroot van ontdopt zaad	Bijprodukt van de winning van olie door extractie uit de ontdopte vruchten van de grondnoot	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.05	Kool- en raapzaad ⁽¹⁾	Zaden van koolzaad <i>Brassica napus</i> L. ssp. <i>oleifera</i> (Metzg.) Sinsk., van Indische sarson <i>Brassica napus</i> L. var. <i>glauca</i> (Roxb.) O. E. Schulz en van raapzaad <i>Brassica campestris</i> L. ssp. <i>oleifera</i> (Metzg.) Sinsk. (botanische zuiverheidsgraad minimaal 94 %)	
2.06	Kool- en raapzaadschilfers ⁽¹⁾	Bijprodukt van de winning van olie door persing uit kool- en raapzaad (botanische zuiverheidsgraad minimaal 94 %)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
2.07	Kool- en raapzaadschroot ⁽¹⁾	Bijprodukt van de winning van olie door extractie uit kool- en raapzaad (botanische zuiverheidsgraad minimaal 94 %)	Ruw eiwit

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
2.08	Kool- en raapzaadschillen	Bijproduct verkregen bij het schillen van kool- en raapzaad	Ruwe celstof
2.09	Saffloerzaadschroot, gedeeltelijk ontdopt	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit gedeeltelijk ontdopt saffloerzaad <i>Carthamus tinctorius</i> L.	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.10	Kokosschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit het gedroogde, door de zaadhuid bedekte endosperm van het zaad van de kokospalm <i>Cocos nucifera</i> L.	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
2.11	Kokosschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit het gedroogde door de zaadhuid bedekte endosperm van het zaad van de kokospalm	Ruw eiwit
2.12	Palmpitschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit de zoveel mogelijk van de steenschaal ontdane zaden van de volgende soorten oliepalm: <i>Elaeis guineensis</i> Jacq., <i>Corozo oleifera</i> (H.B.K.) — L.H. Balley (<i>Elaeis melanococca</i> auct.)	Ruw eiwit Ruw celstof Ruwe vet
2.13	Palmpitschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit de zoveel mogelijk van de steenschaal ontdane zaden van de oliepalm	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.14	Sojabonen, getoast	Sojabonen <i>Glycine max.</i> (L.) Merr., die een passende hittebehandeling hebben ondergaan	
2.15	Sojaschroot, getoast	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit sojabonen die een adequate hittebehandeling hebben ondergaan (maximumgehalte aan ruwe celstof: 8 % in de droge stof)	Ruw eiwit
2.16	Sojaschroot, geschild, getoast	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit geschilde sojabonen die een passende hittebehandeling hebben ondergaan	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.17	Soja-eiwitconcentraat	Produkt dat wordt verkregen uit geschilde sojabonen waaruit het vet is geëxtraheerd en dat verder is geëxtraheerd om het gehalte aan andere oplosbare bestanddelen dan eiwitten te verlagen	Ruw eiwit
2.18	Soja(bonen)olie	Olie uit sojabonen	
2.19	Soja(bonen)schillen	Bijproduct verkregen bij het schillen van de sojabonen	Ruwe celstof
2.20	Katoenzaad	Zaden van de katoenplant <i>Gossypium</i> spp. die van zaadpluis zijn ontdaan	Ruw eiwit Ruwe celstof Ruw vet
2.21	Katoenzaadschroot van gedeeltelijk ontdopt zaad	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit de van zaadpluis ontdane en gedeeltelijk ontdopte zaden van de katoenplant (maximumgehalte aan ruwe celstof: 22,5 % in de droge stof)	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.22	Katoenzaadschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit de van zaadpluis ontdane zaden van de katoenplant	Ruw eiwit Ruwe celstof Ruw vet

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
2.23	Nigerzaadschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit nigerzaad <i>Guizotia abyssinica</i> (L.f) Cass. (in HCl onoplosbare as: max. 3,4%)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
2.24	Zonnebloemzaad	Zaad van de zonnebloem <i>Helianthus annuus</i> L.	
2.25	Zonnebloemzaadschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit zaad van zonnebloemen	Ruw eiwit
2.26	Zonnebloemzaadschroot van gedeeltelijk ontdopt zaad	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit gedeeltelijk ontdopt zaad van zonnebloemen (maximumgehalte aan ruwe celstof: 27,5% in de droge stof)	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.27	Lijnzaad	Zaad van lijnzaad <i>Linum usitatissimum</i> L. (botanische zuiverheidsgraad minimaal 93%)	
2.28	Lijnzaadschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit lijnzaad (botanische zuiverheidsgraad minimaal 93%)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe celstof
2.29	Lijnzaadschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie uit lijnzaad (botanische zuiverheidsgraad minimaal 93%)	Ruw eiwit
2.30	Olijfschroot	Bijproduct van de winning van olie door extractie van uitgeperste olijven <i>Olea europaea</i> L., waaruit delen van de pit zoveel mogelijk zijn verwijderd	Ruw eiwit Ruwe celstof
2.31	Sesamschilfers	Bijproduct van de winning van olie door persing uit sesamzaad <i>Sesamum indicum</i> L. (in HCl onoplosbare as: max. 5%)	Ruw eiwit Ruwe celstof Ruw vet
2.32	Cacaoschroot van gedeeltelijk ontdopte bonen	Bijproduct van de winning van olie, verkregen door extractie uit gedroogde en geroosterde gedeeltelijk ontdopte cacaobonen <i>Theobroma cacao</i> L.	Ruw eiwit

(¹) In voorkomend geval mag de benaming vergezeld gaan van de vermelding „met een laag glucosinolaatgehalte” (zoals gedefinieerd in de communautaire wetgeving).

3. ZADEN VAN PEULVRUCHTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN EN BIJPRODUCTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
3.01	Sissererwten	Zaden van <i>Cicer arietinum</i> L.	
3.02	Guarschroot	Bijproduct verkregen na extractie van het bindmiddel uit de zaden van <i>Cyamopsis tetragonoloba</i> (L.) Taub.	Ruw eiwit
3.03	Linzenwikke	Zaden van <i>Ervum ervilla</i> L.	
3.04	Zaailathyrus ⁽¹⁾	Zaden van <i>Lathyrus sativus</i> L. die een gepaste hittebehandeling hebben ondergaan	

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
3.05	Linzen	Zaden van <i>Lens culinaris</i> a.o. Modik.	
3.06	Niet-bittere lupinen	Zaden van <i>Lupinus</i> spp. met een laag bitterstofgehalte	
3.07	Bonen, getoast	Zaden van <i>Phaseolus</i> of <i>Vigna</i> spp. die een gepaste hittebehandeling hebben ondergaan om de giftige lecitinen te vernietigen	
3.08	Erwten	Zaden van <i>Pisum</i> spp.	
3.09	Erwtenslijpmeel	Bijproduct van de bereiding van erwtenbloem dat overwegend bestaat uit deeltjes van de zaadlob en in mindere mate uit de schillen van erwten	Ruw eiwit Ruwe celstof
3.10	Erwtenzemelen	Bijproduct van de bereiding van erwtenbloem dat overwegend bestaat uit de schillen die afgescheiden worden bij het schillen en schonen van de erwten	Ruwe celstof
3.11	Paardebonen	Zaden van <i>Vicia faba</i> L. ssp. <i>faba</i> var. <i>equina</i> Pers. en var. <i>minuta</i> (Alef.) Mansf.	
3.12	<i>Vicia articulata</i>	Zaden van <i>Vicia monanthos</i> Dosf.	
3.13	Wikken	Zaden van <i>Vicia sativa</i> L. var. <i>sativa</i> en andere variëteiten	

(¹) Deze benaming moet worden aangevuld met de aard van de hittebehandeling.

4. KNOLLEN EN WORTELS EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN EN BIJPRODUCTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
4.01	(Suiker)bietenpulp	Bijproduct van de suikerbereiding, dat bestaat uit de na extractie overgebleven gedroogde delen van suikerbieten <i>Beta vulgaris</i> L. ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>altissima</i> Doel I (maximumgehalte aan in HCl onoplosbare as: 3,5 % van de droge stof)	Totaal suikers (sacharose)
4.02	(Suiker)bietenmelasse	Bijproduct, bestaande uit het stroopachtige residu dat wordt verkregen bij de bereiding of het raffineren van bietsuiker (maximum vochtgehalte: 25 %)	Totaal suikers (sacharose)
4.03	(Suiker)bietenpulp gemelasseerd	Bijproduct van de bereiding van suiker, bestaande uit gedroogde suikerbietenpulp, waaraan melasse is toegevoegd	Totaal suikers (sacharose)
4.04	(Suiker)bietvinasse	Bijproduct verkregen na de fermentatie van bietmelasse bij de productie van alcohol, gist, citroenzuur of andere organische stoffen	Ruw eiwit NPN
4.05	(Biet)suiker(¹)	Uit suikerbieten gewonnen suiker	Sacharose

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
4.06	Bataren (zoete aardappelen)	Knollen van <i>Ipomoea batatas</i> (L.) Poir, ongeacht hun aanbiedingsvorm	Zetmeel
4.07	Maniok Tapioca	Wortelknollen van <i>Manihot esculenta</i> Crantz, ongeacht hun aanbiedingsvorm	Zetmeel
4.08	Maniokzetmeel, voorverstijfseld Tapiocazetmeel, voorverstijfseld	Uit maniokwortels verkregen zetmeel dat door een gepaste hittebehandeling vergaand is verstijfseld	Zetmeel
4.09	Aardappelvezels	Bijproduct van de bereiding van aardappelzetmeel <i>Solanum tuberosum</i> L.	
4.10	Aardappelzetmeel	Technisch zuiver, uit aardappelen verkregen zetmeel	Zetmeel
4.11	Aardappeleiwit	Gedroogd bijproduct van de bereiding van aardappelzetmeel, dat hoofdzakelijk bestaat uit eiwitbestanddelen die verkregen worden bij het afscheiden van het zetmeel	Ruw eiwit

(¹) Deze benaming mag worden vervangen door „sacharose”.

5. OVERIGE ZADEN EN VRUCHTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUKTEN EN BIJPRODUKTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
5.01	Johannesbroodmeel	Produkt verkregen door het malen van gedroogde, van de zaden ontdane vruchten (peulen) van de Johannesbroodboom <i>Ceratonia siliqua</i> L.	Ruwe celstof
5.02	Citruspulp	Bijproduct dat overblijft na het persen van citrusvruchten <i>Citrus</i> spp. bij de bereiding van citrussap	Ruwe celstof
5.03	Appelpulp	Bijproduct dat overblijft na het persen van appels <i>Malus</i> spp. bij de bereiding van appelsap	Ruwe celstof
5.04	Tomatenpulp	Bijproduct dat overblijft na het persen van tomaten <i>Solanum lycopersicum</i> Karst. bij de bereiding van tomatensap	Ruwe celstof
5.05	Druivenpulp	Bijproduct van de bewerking van druiven <i>Vitis vinifera</i> L. dat overblijft nadat het sap is uitgeperst	Ruwe celstof
5.06	Druivenpittenschroot	Bijproduct van de druivenbewerking, bestaande uit de geëxtraheerde kernen van druiven die praktisch vrij zijn van alle andere bestanddelen	Ruwe celstof

6. VOEDERGEWASSEN EN RUWVOEDERGEWASSEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
6.01	Luzernemeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het drogen en malen van jonge luzerne <i>Medicago sativa</i> L. en <i>Medicago varia</i> Martyn (botanische zuiverheidsgraad minimaal 80%) (in HCl onoplosbare as: max. 3,4%)	Ruw eiwit Ruwe celstof
6.02	Luzernepulp	Gedroogd bijproduct verkregen door het persen van sap uit luzerne	Ruw eiwit
6.03	Luzerne-eiwitconcentraat	Produkt verkregen door kunstmatig drogen van fracties van geperst luzernesap, dat is gecentrifugeerd en dat een hittebehandeling heeft ondergaan om de eiwitten neer te slaan	Caroteen Ruw eiwit
6.04	Klavermeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het drogen en malen van jonge klaver <i>Trifolium</i> spp. (botanische zuiverheidsgraad minimaal 80%) (in HCl onoplosbare as: max. 3,4%)	Ruw eiwit Ruwe celstof
6.05	Grasmeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het drogen en malen van jong weidegras (in HCl onoplosbare as: max. 3,4%)	Ruw eiwit Ruwe celstof
6.06	Tarwestro	Stro van tarwe	
6.07	Behandeld stro ⁽²⁾	Produkt verkregen door een passende behandeling van stro	Ruw eiwit NPN, indien behandeld met ammoniak Natrium, indien behandeld met NaOH

⁽¹⁾ De term „meel” mag worden vervangen door „pellets”. Bij de benaming mag ook de droogmethode worden vermeld.

⁽²⁾ Deze benaming moet worden aangevuld met de aard van de toegepaste chemische behandeling.

7. OVERIGE PLANTEN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUCTEN EN BIJPRODUCTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
7.01	(Suiker)rietmelasse	Bijproduct bestaande uit het stroopachtige residu van het bereiden of raffineren van suiker uit suikerriet <i>Saccharum officinarum</i> L. (maximum vochtgehalte: 25%)	Totaal suikers (Sacharose)
7.02	(Suiker)rietvinasse	Bijproduct verkregen na fermentatie van suikerrietmelasse bij de bereiding van alcohol, gist, citroenzuur of andere organische stoffen	Ruw eiwit NPN
7.03	(Riet)suiker ⁽¹⁾	Uit suikerriet gewonnen suiker	Sacharose
7.04	Zeewier, gedroogd	Produkt verkregen door het drogen en malen van zeewier, vooral bruinwieren. Het produkt kan zijn gewassen om het jodiumgehalte te verlagen	Ruwe as

⁽¹⁾ Deze benaming mag worden vervangen door „sacharose”.

8. MELKPRODUKTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
8.01	Magere-melkpoeder	Produkt verkregen door het onttrekken van vocht aan ontvette melk	Ruw eiwit
8.02	Karnemelkpoeder	Produkt verkregen door het onttrekken van vocht aan de vloeistof die overblijft na het karnen van boter	Ruw eiwit Ruw vet Lactose
8.03	Weipoeder	Produkt verkregen door het drogen van de vloeistof die overblijft na de bereiding van kaas, kwark of caseïne, of na een ander soortgelijk proces	Ruw eiwit Lactose
8.04	Weipoeder, melk-suikerarm	Produkt verkregen door het onttrekken van vocht aan wei waaraan een deel van de melksuiker onttrokken is	Ruw eiwit Lactose
8.05	Gedroogd melkeiwit ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het drogen van uit wei of melk langs chemische of fysische weg afgescheiden eiwitverbindingen	Ruw eiwit
8.06	Caseïnepoeder	Produkt verkregen uit magere melk of karnemelk door het drogen van caseïne, die door middel van zuren of stremsel is neergeslagen	Ruw eiwit
8.07	Lactosepoeder	Door middel van zuiveren en drogen aan melk of wei onttrokken suiker	Lactose

⁽¹⁾ Deze benaming mag worden vervangen door „gedroogde melkalbumine”.

9. PRODUCTEN VAN LANDDIEREN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
9.01	Diermeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het verhitten, drogen en malen van warmbloedige landdieren of delen daarvan, al dan niet gedeeltelijk ontvet door middel van extractie of langs fysische weg. Het produkt moet nagenoeg vrij zijn van haren, borstels, veren, hoeven en hoorn; alsmede van maag- en darminhoud (minimumgehalte aan ruw eiwit: 50% in de droge stof) (in HCl onoplosbare as: max. 2,2%)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe as
9.02	Vleesbeendermeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het verhitten, drogen en malen van warmbloedige landdieren of delen daarvan, al dan niet gedeeltelijk ontvet door middel van extractie of langs fysische weg. Het produkt moet nagenoeg vrij zijn van haren, borstels, veren, hoorn en hoeven, alsmede van maag- en darminhoud	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe as
9.03	Beendermeel	Produkt verkregen door het drogen, verhitten en fijnmalen van — door middel van extractie of langs fysische weg — vergaand ontvette beenderen van warmbloedige landdieren. Het produkt moet nagenoeg vrij zijn van haren, borstels, veren, hoorn en hoeven, alsmede van maag- en darminhoud	Ruw eiwit Ruwe as

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
9.04	Vetkanen	Produkt dat overblijft na de winning van talg en andere, door middel van extractie of langs fysieke weg verkregen vetten van dierlijke oorsprong	Ruw eiwit Ruw vet
9.05	Pluimveeslachteafvalmeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het drogen en malen van afval van geslacht pluimvee. Het produkt moet nagenoeg vrij zijn van veren (in HCl onoplosbare as: max. 3,3%)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe as
9.06	Verenmeel, gehydrolyseerd	Produkt verkregen door hydrolyseren, drogen en malen van veren van pluimvee (in HCl onoplosbare as: max. 3,4%)	Ruw eiwit
9.07	Bloedmeel	Produkt verkregen door het drogen van bloed van geslachte warmbloedige dieren. Het produkt moet nagenoeg vrij zijn van vreemde bestanddelen	Ruw eiwit
9.08	Dierlijk vet	Produkt dat bestaat uit vet van warmbloedige landdieren	

⁽¹⁾ Produkten met een vetgehalte van meer dan 13% in de droge stof moeten „vetrijk” worden genoemd.

10. VIS EN ANDERE ZEEDIEREN EN DAARVAN AFGELEIDE PRODUKTEN EN BIJPRODUKTEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
10.01	Vismeel ⁽¹⁾	Produkt verkregen door de bewerking van vissen of delen van vissen, waaraan een deel van de olie kan zijn onttrokken, maar waaraan het visperssap weer kan zijn toegevoegd (in HCl onoplosbare as: max. 2,2%)	Ruw eiwit Ruw vet Ruwe as
10.02	Visperssap, ingedikt	Gestabiliseerd produkt bestaande uit het perssap dat wordt verkregen bij de winning van vismeel, waaruit een groot deel van de visolie en een klein deel van het water is verwijderd	Ruw eiwit
10.03	Visolie	Uit vis verkregen olie	
10.04	Visolie, geraffineerd, gehard	Uit vis verkregen olie die is geraffineerd en gehydrogeneerd	Joodgetal

⁽¹⁾ Produkten met een ruw eiwitgehalte van meer dan 75% in de droge stof mogen „eiwitrijk” genoemd worden.

11. MINERALEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
11.01	Koolzure voederkalk (calciumcarbonaat) ⁽¹⁾	Produkt verkregen door het malen van stoffen die calciumcarbonaat opleveren, bijvoorbeeld kalksteen, krijt, schelpen van mosselen of oesters, of door precipitatie uit een zuuroplossing (in HCl onoplosbare as: max. 5%)	Calcium In HCl onoplosbare as
11.02	Koolzure magnesiavoederkalk (calcium-magnesiumcarbonaat)	Natuurlijk mengsel van calciumcarbonaat en magnesiumcarbonaat	Calcium Magnesium
11.03	Koolzure algenkalk	In de natuur voorkomend, uit kalkalgen ontstaan produkt, gemalen of gekorrelt (in HCl onoplosbare as: max. 5%)	Calcium In HCl onoplosbare as
11.04	Magnesiumoxide	Technisch zuiver magnesiumoxide (MgO)	Magnesium
11.05	Kienoriet	In de natuur voorkomend magnesiumsulfaat (MgSO ₄ ·H ₂ O)	Magnesium
11.06	Dicalciumfosfaat ⁽²⁾	Geprecipiteerd calciummonowaterstoffosfaat uit beenderen of anorganisch materiaal (CaHPO ₄ ·XH ₂ O)	Calcium Totaal fosfor
11.07	Mono-dicalciumfosfaat	Langs chemische weg verkregen produkt dat is samengesteld uit gelijke delen dicalciumfosfaat en monocalciumfosfaat	Totaal fosfor Calcium
11.08	Natuurlijk voederfosfaat, gedefluoreerd	Produkt verkregen door het malen van in de natuur voorkomende fosfaten die zijn gezuiverd en op gepaste wijze gedefluoreerd	Totaal fosfor Calcium
11.09	Beendermeel, ontlijmd	Ontvette, ontlijmd, gesteriliseerde, gemalen beenderen	Totaal fosfor Calcium
11.10	Monocalciumfosfaat	Technisch zuiver calcium-bis (diwaterstoffosfaat) (Ca(H ₂ PO ₄) ₂ ·XH ₂ O)	Totaal fosfor Calcium
11.11	Calcium-magnesiumfosfaat	Technisch zuiver calcium-magnesiumfosfaat	Magnesium Totaal fosfor
11.12	Monoammoniumfosfaat	Technisch zuiver monoammoniumfosfaat (NH ₄ H ₂ PO ₄)	Totaal stikstof Totaal fosfor
11.13	Natriumchloride ⁽²⁾	Technisch zuiver natriumchloride of produkt verkregen door het malen van natuurlijke natriumchloridebronnen, bijvoorbeeld steenzout en zeezout	Natrium
11.14	Magnesiumpropionaat	Technisch zuiver magnesiumpropionaat	Magnesium

⁽¹⁾ De aard van de herkomst mag bij of in plaats van de benaming worden vermeld.

⁽²⁾ De bereidingswijze mag in de benaming worden aangegeven.

12. DIVERSEN

Nummer	Benaming	Omschrijving	Verplichte vermeldingen
1	2	3	4
12.01	Bakkerij- en deegwarenafvallen	Bijprodukt van de bereiding van biscuits, gebak, brood of deegwaren	Zetmeel Totaal suikers (sacharose)
12.02	Afvallen van de zoetwarenindustrie	Bijprodukt verkregen bij de bereiding van chocolade, snoepgoed en andere zoetwaren	Zetmeel Totaal suikers (sacharose)
12.03	Vetzuren	Bijprodukt verkregen bij het ontzuren, door middel van loog of door distillatie, van oliën en vetten van onbepaalde plantaardige of dierlijke oorsprong	Ruw vet
12.04	Vetzuurzouten ⁽¹⁾	Produkt verkregen door vetzuren in zout om te zetten met calcium-, natrium- of kaliumhydroxide	Ruw vet Ca (of Na of K, naar gelang van het geval)

⁽¹⁾ In de benaming mag het betreffende zout worden aangegeven.

DEEL C

Bepalingen inzake de vermelding van bepaalde bestanddelen van niet in de lijst opgenomen voerdersmiddelen

Wanneer voerdersmiddelen in het verkeer worden gebracht die niet zijn opgenomen in de lijst in deel B van deze bijlage, moeten de in kolom 2 van de onderstaande tabel genoemde bestanddelen worden vermeld overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder d), van de richtlijn.

Voederdermiddel uit de volgende categorie	Verplichte vermelding
1	2
Granen	
Van granen afgeleide produkten en bijprodukten	Zetmeel, indien > 20 % Ruw eiwit, indien > 10 % Ruw vet, indien > 5 % Ruwe celstof
Oliehoudende zaden, oliehoudende vruchten	
Van oliehoudende zaden en oliehoudende vruchten afgeleide produkten en bijprodukten	Ruw eiwit Ruw vet, indien > 5 % Ruwe celstof
Zaden van peulvruchten	
Van zaden van peulvruchten afgeleide produkten en bijprodukten	Ruw eiwit Ruwe celstof
Knollen, wortels	
Van knollen en wortels afgeleide produkten en bijprodukten	Zetmeel Ruwe celstof
Produkten en bijprodukten van de suikerbietverwerkende suikerindustrie	Ruwe celstof Totaal suikers (sacharose)

Voedermiddel uit de volgende categorie	Verplichte vermelding
1	2
Overige zaden en vruchten en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten	Ruw eiwit Ruwe celstof
Voedergewassen en ruwvoedergewassen	Ruw eiwit Ruwe celstof
Overige planten en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten	Ruw eiwit Ruwe celstof
Produkten en bijprodukten van de suikerrietverwerkende suikerindustrie	Ruw eiwit Ruwe celstof Totaal suikers (sacharose)
Melkprodukten	Ruw eiwit
Melkprodukten met hoog lactosegehalte	Ruw eiwit Lactose
Produkten van landdieren	Ruw eiwit, indien > 10 % Ruw vet, indien > 5 %
Vis, andere zeedieren en daarvan afgeleide produkten en bijprodukten	Ruw eiwit, indien > 10 % Ruw vet, indien > 5 %
Mineralen	Desbetreffende mineralen
Diversen	Ruw eiwit, indien > 10 % Ruwe celstof Ruw vet, indien > 10 % Zetmeel, indien > 30 % Totaal suikers (sacharose), indien > 10 %